

Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części wsi Rudniczek

***Prognoza oddziaływania na środowisko
zmiany miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego dla części wsi Rudniczek***

Zleceniodawca: Urząd Gminy Głowno

Spis treści:

1. Wiadomości ogólne	3
1.1. Wstęp	3
1.2. Podstawy prawne	3
1.3. Zakres przedmiotowy prognozy	3
1.4. Metodyka	5
1.5. Materiały wyjściowe	5
1.6. Cele ochrony środowiska na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia niniejszego opracowania oraz sposoby, w jakich zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu	7
2. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu	10
3. Stan i funkcjonowanie środowiska przyrodniczego rejonu objętego projektem planu	11
3.1. Krótka charakterystyka poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego	11
3.2. Obszary chronione	21
3.3. Stan i funkcjonowanie środowiska	22
3.4. Odporność na degradację i zdolność do regeneracji	22
3.5. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji postanowień planu	24
3.6. Podstawowe uwarunkowania dla zagospodarowania wynikające z opracowania ekofizjograficznego	24
3.7. Istniejące problemy ochrony środowiska	25
4. Prognoza oddziaływania na środowisko projektu planu zagospodarowania przestrzennego	26
4.1. Ustalenia projektu miejscowego planu	26
4.2. Przewidywane skutki wpływu ustaleń planu na środowisko	28
4.3. Wpływ ustaleń planu na poszczególne komponenty środowiska, w tym oddziaływanie na obszary Natura 2000	29
4.4. Informacje o transgranicznym oddziaływaniu na środowisko	33
4.5. Zgodność m.p.z.p. z zapisami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz innymi dokumentami	33
4.6. Podsumowanie prognozy	34
5. Ocena ustaleń projektu planu w aspekcie ochrony środowiska	35
6. Ocena ustaleń projektu planu z punktu widzenia możliwości ograniczenia wpływu na środowisko	36
7. Wnioski	37
8. Streszczenie w języku niespecjalistycznym	38
Załącznik: Oświadczenie autora prognozy	41

Załącznik 1-4: Rysunki – Prognozy oddziaływania na środowisko projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części wsi Rudniczek.

1. Wiadomości ogólne

1.1. Wstęp

Prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest elementem procedury oceny oddziaływania na środowisko planu. Rolą tego opracowania jest wskazanie na minimalizowanie szkodliwych oddziaływań na środowisko przyrodnicze, które mogą zachodzić w wyniku realizacji ustaleń planu, a także uzasadnienie decyzji przestrzennych podjętych w planie.

Celem prognozy jest ocena miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w aspekcie ochrony zasobów naturalnych środowiska przyrodniczego i przedstawienie przewidywanych przekształceń środowiska i warunków życia ludzi w wyniku realizacji projektu planu.

Prognoza nie jest dokumentem rozstrzygającym o słuszności realizacji zamierzeń inwestycyjnych przewidzianych ustaleniami projektu planu, a jedynie przedstawia prawdopodobne skutki jakie niesie za sobą realizacja ustaleń projektu na poszczególne komponenty środowiska w ich wzajemnym powiązaniu, w szczególności na ekosystemy, krajobraz, a także na ludzi, dobra materialne oraz dobra kultury.

1.2. Zakres powierzchniowy prognozy

Niniejszą prognozę sporządza się na potrzeby zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Teren opracowania obejmuje obszar określony w uchwale Nr XXI/99/16 Rady Gminy Głowno z dnia 29 czerwca 2016 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części wsi Rudniczek. **Teren opracowania obejmuje obszar o powierzchni ok. 9,3 ha.**

1.3. Zakres przedmiotowy prognozy

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, wykonanego zgodnie z uchwałą Nr XXI/99/16 Rady Gminy Głowno z dnia 29 czerwca 2016 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części wsi Rudniczek.

Obowiązujący miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego gminy Głowno przyjęto uchwałą Nr XXVI/73/04 Rady Gminy w Głownie z dnia 28 października 2004 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Głowno w części się zdeaktualizował, stąd konieczność zmiany planu miejscowego i dostosowanie zapisów mpzp do obowiązującego Studium, które zostało uchwalone w 2012 r.

Zmiana planu, ma głównie charakter reorganizujący część funkcji oraz zmianę parametrów dla dopuszczonych uprzednio funkcji, zmiany są wynikiem innego przeznaczenia w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania.

Prognoza została sporządzona w zakresie określonym w Ustawie z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. 2016 poz. 353 ze zm.). Oznacza to, że prognoza musi zawierać:

1. informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami;
2. informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy;
3. propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania;
4. informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko;
5. streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym.

Prognoza określa, analizuje i ocenia:

1. istniejący stan środowiska oraz potencjalne tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu;
2. stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem;
3. istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
4. cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu;
5. przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniem na te elementy.

W prognozie powinno przedstawić się: rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru a w przypadku prognozowanego negatywnego oddziaływania na Obszar Natura 2000, biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru - rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Treść prognozy uzupełniono w oparciu o niektóre sugestie zawarte w piśmie RDOŚ, sygn. WOOS-II.410.94.2017.MGw

1.4. Metodyka

Metodyka zastosowana w opracowaniu, to synteza typowych metod dla opracowywanych dokumentów planistycznych. Przy sporządzaniu prognozy wykorzystano dostępne publikacje, dokumenty i raporty dotyczące obszaru gminy, powiatu i województwa. Punkt wyjścia do analiz stanowiła diagnoza stanu istniejącego w odniesieniu do kierunków i celów stawianych w projekcie miejscowego planu.

Wzięto także pod uwagę skalę planu, ze szczególnym uwzględnieniem możliwego oddziaływania na poszczególne komponenty środowiska.

Niniejsza prognoza została opracowana stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz dostosowana do zawartości i stopnia szczegółowości ocenianego dokumentu.

Wnioski do planu sformułowano w oparciu o zapewnienie podstawowego funkcjonowania i ochrony terenów najcenniejszych przyrodniczo na omawianym obszarze i w jego otoczeniu oraz zgodności projektu planu ze wskazaniami zawartymi w opracowaniu ekofizjograficznym.

1.5. Materiały wyjściowe

Przy opracowywaniu posłużono się następującymi materiałami wyjściowymi:

- *Ekofizjografia Gminy Głowno, 2011*
- *Gminny program ochrony środowiska dla gminy Głowno, 2004*
- *Informacja o stanie środowiska na obszarze powiatu zgierskiego, 2009, Biblioteka WIOŚ Łódź*
- *Jaroszewski W., Marks L., Radomski A., 1985, Słownik geologii dynamicznej, Wydawnictwa Geologiczne*
- *Kleczkowski A.S., (red.) 1990, Mapa obszarów głównych zbiorników wód podziemnych (GZWP) w Polsce wymagających szczególnej ochrony 1:500000 – Wyd. AGH, Kraków*
- *Kondracki J., 1994, Geografia Polski. Mezoregiony fizyczno-geograficzne, PWN, Warszawa*
- *Liro A. (red.), 1998, Strategia wdrażania krajowej sieci ekologicznej ECONET – Polska, Fundacja IUCW Poland, Warszawa;*
- *Mapa terenu do celów planistycznych 1:1000*
- *Gminny plan gospodarki odpadami dla gminy Głowno, 2004*
- *Plan Rozwoju Lokalnego Gminy Głowno na lata 2016 – 2023, 2016*
- *Program Ochrony Środowiska Województwa Łódzkiego, 2012*
- *Raport o stanie środowiska w województwie łódzkim w 2015 r., 2016 Biblioteka Internetowa WIOŚ Łódź*
- *Richling A, Solon J., 1998, Ekologia krajobrazu, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa;*
- *Roczna ocena jakości powietrza dla województwa łódzkiego - raport za 2015 rok, 2016, Biblioteka Internetowa WIOŚ Łódź*
- *Sprawozdanie z monitoringu regionalnego zwykłych wód podziemnych na terenie województwa łódzkiego w 2013 roku, 2014, Biblioteka Internetowa WIOŚ Łódź*
- *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Głowno, 2012*
- *Wyniki pomiarów monitoringowych PEM na terenie woj. łódzkiego w latach 2008-2015, 2016, Biblioteka Internetowa WIOŚ Łódź*
- *Szafer W., Zarzycki K., 1977, Szata roślinna Polski, PWN, Warszawa*
- *Szponar A., 2003, Fizjografia urbanistyczna, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa*
- *Woś A., 1996, Zarys klimatu Polski, Wydawnictwo Naukowe UAM, Poznań*

Strony internetowe (dostęp: 02.2017):

- <https://bip.lodzkie.pl>
- www.codgik.gov.pl
- www.geoportal.gov.pl

- www.google.maps.pl
- www.kzgw.gov.pl
- www.lodz.rdos.gov.pl
- www.mos.gov.pl
- www.pgi.gov.pl
- www.psh.gov.pl

Przepisy:

- *Uchwała Nr XXI/99/16 Rady Gminy Głowno z dnia 29 czerwca 2016 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części wsi Rudniczek*
- *Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. 2016 poz. 353 ze zm.)*
- *Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2015 r. poz. 1651 z późn. zmian.)*
- *Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2016 r. poz. 778 ze zm.)*
- *Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo Ochrony Środowiska (Dz.U. 2016 poz. 672 z późn. zmian.)*
- *Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. 2014 poz. 1446 z późn. zmian.)*
- *Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz.U. 2015 poz. 469 z późn. zmian.)*
- *Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21 z późn. zmian.)*
- *Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U. z 2015 poz. 909 z późn. zmian.)*
- *Ustawa z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz.U. 2014 poz. 1789 z późn. zmian.)*
- *Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. 2016 poz. 71.)*
- *Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz.U. 2014 poz. 112.)*
- *Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 6 czerwca 2002 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów niektórych substancji w powietrzu, alarmowych poziomów niektórych substancji w powietrzu oraz marginesów tolerancji dla dopuszczalnych poziomów niektórych substancji (Dz. U. Nr 87, poz. 769 z późn. zm.)*
- *Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz.U. 2012 poz. 103.)*
- *Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 lipca 2006 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego. (Dz. U. Nr 137, poz. 984 z późn. zm)*
- *Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz.U. 2014 poz. 1800.)*
- *Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty a także kryteriów obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz.U. 2014 poz. 1713).*
- *Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 6 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz.U. 2014 poz. 1348)*
- *Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz.U. 2014 poz. 1409)*
- *Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz.U. 2014 poz. 1408);*

1.6. Cele ochrony środowiska na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia niniejszego opracowania oraz sposoby, w jakich zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu

Główne zobowiązania międzynarodowe Polski w dziedzinie ochrony środowiska wynikają z członkostwa w Unii Europejskiej. Dokumenty te wyszczególnione poniżej znajdują odzwierciedlenie w ustawodawstwie polskim poprzez odpowiednie ustawy i rozporządzenia, a także inne dokumenty o znaczeniu strategicznym.

Do najważniejszych dokumentów programowych Unii istotnych dla wprowadzania koncepcji trwałego i zrównoważonego rozwoju należą:

VI Program Działań Unii Europejskiej zatytułowany: Środowisko 2010 – Nasza Przyszłość, Nasz Wybór – który stanowi 6 już program polityki ekologicznej UE, który formułuje 4 główne cele działania w zakresie ochrony środowiska na lata 2001 – 2010. Są to:

- zmiany klimatyczne – celem jest ograniczenie emisji gazów cieplarnianych o 8% w latach 2008 – 2012 (wspieranie zużycia odnawialnych źródeł energii);
- przyroda i bioróżnorodność – przywrócenie struktury i funkcjonowania systemów przyrodniczych;
- środowisko a zdrowie – redukcja zagrożenia pestycydami i chemikaliami;
- zasoby naturalne i odpady – zwiększenie efektywności wykorzystania zasobów naturalnych i zmniejszenie ilości odpadów.

Sformułowane powyżej kierunki głównych działań określają cele strategiczne dotyczące ochrony środowiska i na jego podstawie opracowywane są kolejno programy lokalne, regionalne i krajowe.

Kolejnym istotnym dokumentem jest Odnowiona Strategia Zrównoważonego Rozwoju UE, która za jeden z głównych celi uznaje ochronę środowiska naturalnego poprzez:

- zachowanie potencjału Ziemi,
- respektowanie ograniczeń naturalnych zasobów,
- zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska naturalnego i poprawy jego jakości,
- przeciwdziałanie i ograniczenie zanieczyszczeniu środowiska,
- propagowanie zrównoważonej konsumpcji i produkcji, tak by oddzielić wzrost gospodarczy od degradacji środowiska.

Ponadto wyodrębniono siedem głównych wyzwań, którym przypisano cele ostateczne i operacyjne oraz działania:

- ograniczenie zmian klimatycznych oraz zwiększenie udziału czystej energii (ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, zwiększenie udziału paliw alternatywnych),
- zrównoważony transport - proekologiczna przebudowa modelu transportowego (wzrost udziału transportu kolejowego, wodnego i publicznego w strukturze transportu ogółem),
- promowanie zrównoważonej konsumpcji i produkcji (zwiększenie udziału ochrony środowiska w rozwoju gospodarczym),

- racjonalne gospodarowanie zasobami naturalnymi (unikanie ich nadmiernej eksploatacji) oraz zahamowanie degradacji różnorodności biologicznej,
- zwiększenie bezpieczeństwa zdrowotnego (bezpieczeństwo i wysoka jakość produktów żywnościowych, produkcja i użytkowanie środków chemicznych w sposób bezpieczny dla zdrowia ludzi i środowiska),
- promowanie integracji i solidarności społecznej oraz stabilnej jakości życia,
- wyzwania w zakresie globalnego ubóstwa i trwałego rozwoju.

Kolejnym dokumentem jest Europa 2020. Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu – jest to dokument programowy Komisji Europejskiej, który obejmuje tematykę rozwoju zrównoważonego poprzez wspieranie gospodarki efektywnej korzystającej z zasobów środowiska. Do celów nadrzędnych należy ograniczenie emisji CO₂ (nawet o 30%), zwiększenie udziału odnawialnych źródeł energii, zwiększenie efektywności wykorzystania energii o 20%.

Wśród najważniejszych ustaleń w zakresie ochrony środowiska na szczeblu państw członkowskich są dyrektywy, wśród których jako najważniejsze należy wymienić:

- dyrektywę Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikich ptaków (**Dyrektywa Ptasia**)
- dyrektywę Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (**Dyrektywa Siedliskowa**)

Obie dyrektywy są podstawą prawną tworzenia sieci NATURA 2000, której celem jest zachowanie zagrożonych wyginięciem siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt w skali Europy.

Oprócz ww. aktów prawnych na uwagę zasługują także:

- dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (**dalej: dyrektywa SOOŚ**)
- dyrektywa Rady nr 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (**dalej: dyrektywa OOS**)

Celem Dyrektywy nr 2001/42/WE „...jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska i przyczynienie się do uwzględniania aspektów środowiskowych w przygotowaniu i przyjmowaniu planów i programów w celu wspierania stałego rozwoju, poprzez zapewnienie, że zgodnie z niniejszą dyrektywą dokonywana jest ocena wpływu na środowisko niektórych planów i programów, które potencjalnie mogą powodować znaczący wpływ na środowisko”. Dyrektywa nr 85/337/EWG dotyczy oceny wpływu wywieranego przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko.

Cele przedstawione w ww. dokumentach i aktach pranych Wspólnoty Europejskiej są podstawą rozwiązań prawnych obowiązujących w Polsce. Najważniejszym z nich jest Konstytucja Rzeczypospolitej Polski, która w

art. 5 wskazuje, że - „Rzeczpospolita Polska (...) zapewnia ochronę środowiska, kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju”.

Politykę państwa w zakresie ochrony środowiska wyznaczają m.in. dokumenty: Polska 2025. Długookresowa Strategia Trwałego i Zrównoważonego Rozwoju – pierwsza próba określenia wizji Polski do roku 2025 wskazująca główne kierunki działań w zakresie polityki społecznej, rozwoju gospodarki i polityki państwa w zakresie ochrony środowiska, gospodarki przestrzennej i regionalnej. Strategia oparta została na koncepcji trwałego i zrównoważonego rozwoju.

Z punktu widzenia niniejszego opracowania szczególnej wagi nabiera aspekt ekologiczny w planowaniu przestrzennym ujęty w Polityce Ekologicznej Państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016. Projektowany dokument powinien spełniać wymogi zawarte w tym dokumencie tj. uwzględniać kształtowanie ładu przestrzennego pozwalając na racjonalną gospodarkę zasobami gminy w tym terenami cennymi przyrodniczo, uwzględniając powiązania ekologiczne i możliwości rozwoju przestrzennego.

Biorąc pod uwagę szczebel wojewódzki do jednego z najważniejszych dokumentów należy Program Ochrony Środowiska Województwa Łódzkiego 2012 – jest to program, który: wskazuje wojewódzkie priorytety i cele ochrony środowiska do 2015 roku z perspektywą do roku 2019 wraz z działaniami prowadzącymi do ich osiągnięcia; określa harmonogram realizacji zadań na lata 2012-2019, zasady zarządzania programem oraz źródła finansowania jego wdrażania. Dokument wyznacza szereg priorytetów dotyczących ochrony zasobów przyrodniczych, zwiększania zasobów leśnych czy cennych gruntów rolnych, wskazuje na racjonalną gospodarkę eksploatacyjną ale także skupia się na kierunkach rekultywacji czy na programach redukujących zanieczyszczenia z różnych źródeł. Dokument też wyznacza standardy w zakresie edukacji ekologicznej, tak ważnej dla kształtowania pozytywnych podstaw społecznych oraz wskazuje na proponowane formy ochrony przyrody.

Szczebel regionalny to przede wszystkim Powiatowy Program Ochrony Środowiska dla Powiatu Zgierskiego na okres od 2004 r. do 2007 r. z perspektywnymi działaniami do 2011 r., którego głównym celem jako dokumentu operacyjnego jest wskazanie podstawowych problemów w zakresie ochrony środowiska w regionie oraz przedstawienie perspektywnych kierunków ich rozwiązywania. W programie uwzględniono także wszystkie aspekty ochrony środowiska i zrównoważonego użytkowania jego zasobów. *Biorąc pod uwagę okres obowiązywania dokumentu, cele strategiczne dla gminy Głowno, w części są nieaktualne, co wskazuje na konieczność weryfikacji i uaktualnienia opracowania. Niektóre cele zaś jak rolnicze wykorzystanie odpadów pościelowych czy likwidacja powstających w lasach „dzikich” wysypisk odpadów czy stałe dbanie o poprawę jakości rzek, wydają się niestety, stale aktualne.*

Lokalne dokumenty, które przenoszą uwarunkowania powyżej wymienionych dokumentów na grunt gminy to między innymi Plan Rozwoju Lokalnego Gminy Głowno na lata 2016 – 2023, który uwzględnia potrzebę rozwoju gminy w odniesieniu do uwarunkowań przyrodniczych i społecznych. Kolejnym dokumentem jest Plan Gospodarki Odpadami dla gminy Głowno - aktualizacja – który zawiera analizę stanu gospodarki

odpadami na terenie gminy (rodzaj, ilość, źródła powstawania odpadów oraz system zbierania odpadów) oraz prognozę dalszych zmian w zakresie gospodarki odpadami. Oba te dokumenty winny być na bieżąco aktualizowane w związku ze zmianami jakie zachodzą, przy czym aktualizacji wymaga przede wszystkim ten drugi – jest z 2004 roku.

Niezależnie od powyżej przywołanych dokumentów dla terenu gminy Głowno w 2011 roku zostało przygotowane opracowanie ekofizjograficzne, które daje punkt wyjścia do analiz stanu istniejącego obszaru gminy.

Cele ochrony środowiska na szczeblu międzynarodowym, międzyczłonkowskim i krajowym zostały uwzględnione w planie zagospodarowania (w zakresie zapisania jak najbardziej racjonalnych zasad kształtowania przestrzeni objętej planem, uwzględnia on także uwarunkowania wynikające z zapisów dokumentów strategicznych z zakresu ochrony środowiska przyrodniczego), dla którego sporządzona została niniejsza prognoza.

2. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu

Ze względu na charakter i skalę zmian, jakie niesie ze sobą realizacja planu nie przewiduje się konieczności szczególnej analizy skutków postanowień przedmiotowego dokumentu. Oddziaływanie na środowisko, związane z planowanym przekształceniem terenu i wprowadzeniu zabudowy o różnych funkcjach nie powinno zmienić się na tyle silnie by konieczne było wprowadzanie nowych narzędzi i metod obserwacji środowiska. Zmiana planu ma zasadniczo ma charakter aktualizujący, w odniesieniu do obowiązującego Studium na tym terenie, dla którego uprzednio zostały przeprowadzone procedury oceny oddziaływania.

Przed wszystkim przeprowadzanie analiz powinno wiązać się z zastosowaniem przepisów zawartych w Ustawie z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. 2016 poz. 353 ze zm.).

Ustawa EIA reguluje kwestie postępowania w zakresie ocen oddziaływania inwestycji na środowisko. Oczywiście zakładając, że zagospodarowanie przestrzenne fragmentów gminy Głowno zostanie przeprowadzone zgodnie z zapisami projektu miejscowego planu i nie będą lokalizowane tam obiekty mogące zawsze i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których potrzebne jest sporządzenie raportu oddziaływania na środowisko, przeprowadzanie dodatkowych analiz nie będzie potrzebne.

Plan nie dopuszcza nowego zainwestowania, które może w negatywny sposób wpływać na środowisko przyrodnicze i może wymagać dodatkowych analiz i monitoringów. Uchwała wprowadza zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, określonych na podstawie przepisów odrębnych, za wyjątkiem inwestycji celu publicznego z zakresu dróg i infrastruktury technicznej oraz zakaz lokalizacji obiektów i urządzeń, oraz prowadzenia działalności wytwórczej, powodującej przekroczenie

dopuszczalnego poziomu oddziaływania na środowisko poprzez emisję substancji energii, w szczególności dotyczące wytwarzania hałasu, wibracji, promieniowania, zanieczyszczania powietrza, gleby oraz wód podziemnych, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Analizę skutków realizacji postanowień planu można wykonać w ramach oceny aktualności studium i planów sporządzanych przez Wójta Gminy Głowno. Obowiązek wykonywania analiz wynika z Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2016 r. poz. 778 ze zm.). Należałoby tu zwrócić szczególną uwagę na realizację planu w zakresie urządzania zieleni, krajobrazu i zachowania powierzchni biologicznie czynnej ustalonej w planie w odniesieniu do przepisów odrębnych z naciskiem na te dotyczące ochrony przyrody.

Ponadto, do wykonania analiz możliwe jest wykorzystanie sporządzonych uprzednio prognoz, raportów i ocen oddziaływania na środowisko. Dokumenty te stanowią istotne źródło danych niezbędne do analizy środowiska na danym terenie. Ocenę aktualności studium i planów powinno się sporządzać, co najmniej raz w czasie kadencji rady. Z tą samą częstotliwością wykonywana byłaby analiza skutków realizacji postanowień planu, jeśli oczywiście nastalaby taka konieczność.

3. Stan i funkcjonowanie środowiska przyrodniczego rejonu objętego projektem planu

3.1. Krótka charakterystyka poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego

Gmina Głowno położona jest w północno-wschodniej części województwa łódzkiego, w powiecie zgierskim. Jest jedną z dziewięciu jednostek samorządowych wchodzących w skład powiatu.

Rysunek 1. Teren gminy Głowno na tle powiatu, województwa i kraju, źródło: internet.

Rzeźba, geologia, grunty

Wg podziału Polski na regiony fizycznogeograficzne według Kondrackiego, teren gminy w całości znajduje się w mezoregionie Równiny Łowicko-Błońskiej, będącej częścią makroregionu Niziny Środkowomazowieckiej w podprovincji Nizin Środkowopolskich w prowincji Niż Środkowoeuropejski.

Równina łowicko-Błońska zajmuje obszar Pradoliny Warszawsko-Berlińskiej. Stanowi ona płaski poziom denudacyjny. Południowa granica pradoliny przebiega w przybliżeniu na linii Poddębice – Ozorków – Głowno – Pszczonów – Maków, a dalej kilka kilometrów na południe od Skierniewic. Występują tu rozległe równinne obszary w większości pokryte piaszczystymi osadami aluwialnymi o spadkach poniżej 2%. Równiny te pochylają się łagodnie w kierunku północnym, ku pradolinie i są przecinane licznymi prawobrzeżnymi dopływami Bzury. Ku południowi teren podnosi się ku wysoczyznom.

→ poziom IV – katarzynowski – stanowi on ostatni stopień krawędziowy między wysoczyzną a równiną; wysokość tego poziomu wynosi od 160,0 do 135,0 m n.p.m. – zachodnia i północno-wschodnia część oraz południowy skraj gminy Głowno;

→ poziom V – równina Woli Mąkolskiej, stanowi ona stosunkowo płaską, słabo urozmaiconą równinę opadającą lekko i równomiernie ku północy, wysokości w pobliżu południowej granicy płaszczyny wynoszą 150,0 – 137,0 m n.p.m.; wszystkie ciekі (rzeki, strumyki, strugi) i rowy melioracyjne zorientowane są w kierunku na północ, żadne z tych rzek nie wytworzyły dolin; urozmaicheniem tego poziomu są pola piasków przewianych; charakter morfologiczny oraz charakter utworów powierzchniowych świadczą o odmienności tego poziomu od poziomów poprzednich – północna, centralna południowa i południowo-wschodnia część gminy Głowno związana z układem hydrograficznym (rzeki Mrogi, Mrożyca i Brzuśni).

Formy geomorfologiczne zaobserwowane na terenie gminy są bardzo zróżnicowane pod względem pochodzenia. Od form pochodzenia lodowcowego: **wysoczyzny morenowa płaska** – zajmuje północno-wschodnią i wschodnią część gminy Głowno (tereny na wschód od rzeki Mrogi i Brzuśni) oraz niewielką powierzchnię na południowo-zachodnich krańcach gminy; wysokości względne do 2 m, nachylenie do 2°; poprzez formy pochodzenia wodnolodowcowego: **równiny sandrowe i wodnolodowcowe** – zajmują znaczącą zachodnią część gminy, występują na południowych krańcach między rzeką Mrogą i Mrożycą oraz wąskim pasem w północno-wschodniej części gminy na prawym brzegu Mrogi; tworzą płaszczyny faliste lub zbliżone do równin; dalej wyróżniamy formy pochodzenia eolicznego: **równiny piasków przewianych** – na terenie gminy Głowno występują trzy takie formy, z których dwie osiągają znaczące rozmiary, wykształciły się w sąsiedztwie dolin – na lewym brzegu rzeki Mrogi w północno-zachodniej części gminy, między rzeką

Mrogą i Mrożycą oraz w widłach rzek Mrogi i Brzuśni (forma niewielkich rozmiarów). Następnie wyróżniamy formy pochodzenia rzecznoego: **dna dolin rzecznych** – występują w obrębie dolin rzek: Mrogi, Mrożycy i Brzuśni, Mroga i Mrożyca mają uformowane tarasy zalewowe; **terasy akumulacyjne, nadzalewowe** – wykształcone w dolinie Mrogi i Mrożycy, położone 1-2 m do 3 m powyżej terenu zalewowego, ich szerokość jest zmienna, największą terasy osiągają w południowo-wschodniej części gminy; **parowy, młode rozcięcia erozyjne oraz dolinki** – forma ta o nieckowatym kształcie wciną się na zachodnich krańcach gminy, w okresie opadów stanowi miejsce koncentracji spływu wód.

Formy pochodzenia denudacyjnego reprezentuje **równina denudacyjna** – forma ta na terenie gminy Głowno wykształciła się w sąsiedztwie rzek, występuje na lewym brzegu Mrożycy, w widłach rzek Mrożycy i Mrogi oraz na prawym brzegu Mrogi; to obszary utworów morenowych – gliny i piaski gliniaste. Do tego dochodzą formy utworzone przez roślinność: **równiny torfowe** – niewielkie obszary w części północnej gminy w dolinie Mrogi, małe formy o średniej miąższości 1,5 m.

Działalność gospodarcza człowieka, prowadzona w różnej formie od zarania dziejów (wycinanie lasów, uprawa roli) przyczyniała się stopniowo do zachwiania równowagi w przyrodzie. Największe jednak zmiany w rzeźbie zaszły w wyniku procesu urbanizacji.

Na terenie objętym planem miejscowym niebrak jest efektów antropopresji. Dotyczy to niemal każdej budowli, drogi, infrastruktury technicznej.

Podłoże na terenie gminy Głowno stanowi południowe skrzydło Wału Pomorsko-Kujawskiego) – antyklinorium kujawskie. Podłoże mezozoiczne gminy Głowno tworzą utwory jury górnej wykształcone jako: wapienie margliste, margle, margle mułowcowe, iły, mułowce i wapienie o miąższości około 110-120 m. Osady trzeciorzędu to przede wszystkim mioceneskie piaski drobnoziarniste (niekiedy zailone), iły i mułki z wkładkami węgla brunatnego o miąższości około 50 m oraz plioceneskie piaski i mułki o miąższości od kilku do 40 m.

Warunki sedymentacji w okresie czwartorzędu były kształtowane przez kolejne zlodowacenia. W powierzchniowej budowie geologicznej województwa łódzkiego główną rolę odgrywają złożone przez lądolody środkowopolskie osady glacialne, powstałe podczas vistulianu, osady peryglacialne oraz holoceneskie osady umiarkowane.

Najstarsze osady czwartorzędowe w postaci gliny zwałowej i osadów piaszczysto-zwirowych oraz posiadające najczęściej niewielką miąższość, są związane ze zlodowaceniem południowopolskim. Zlodowacenia środkowopolskie pozostawiły po sobie osady lodowcowe, wodnolodowcowe i zastoiskowe stadiału maksymalnego i mazowiecko – podlaskiego (Warty). Zlodowacenie północnopolskie nie objęło swym zasięgiem gminy Głowno. Powstawały wówczas osady terasów nadzalewowych rzek.

Osady holoceneskie tworzą się równie współcześnie na obszarze gminy wyróżnia się: gliny zwałowe, gliny zwałowe, miejscami na piaskach wodnolodowcowych dolnych, piaski wodnolodowcowe górne, mułki i piaski zastoiskowe, mułki i piaski zastoiskowe na glinach zwałowych, piaski, żwiry i mułki stożków napływowych, piaski, żwiry i mułki rzeczne terasów nadzalewowych 1-2 m n.p. rzeki, piaski eoliczne, piaski rzeczne, namuły den dolinnych i zagłębień bezodpływowych, namuły den dolinnych i zagłębień bezodpływowych na glinach zwałowych, stadiału mazowiecko-podlaskiego, namuły den dolinnych i zagłębień bezodpływowych na piaskach rzecznych, namuły den dolinnych i zagłębień bezodpływowych na piaskach wodnolodowcowych i nierozdzielnych, torfy na piaskach rzecznych.

W zależności od osadów budujących podłoże, tereny posiadają różne uwarunkowania dla posadowiania obiektów budowlanych. Zasadniczo większą część opracowania stanowią grunty o korzystnych uwarunkowań dla budownictwa. Ograniczenia dotyczą głównie terenów i tak wyłączonych z planowanego zainwestowania – obszarów bezpośredniego sąsiedztwa cieków wodnych, łąk oraz terenów okresowo zalewanych.

Surowce mineralne:

Na analizowanym obszarze nie występuje żadne udokumentowane złoża surowców mineralnych (Centralna Baza Geologiczna Państwowego Instytutu Geologicznego).

Wody powierzchniowe:

Gmina Głowno leży w dorzeczu Wisły, w całości zlewni rzeki Bzury. Współczesna sieć hydrograficzna gminy Głowno to wynik działalności wód fluwioglacjalnych w okresie stadium recesji lądolodu zlodowacenia Warty i kierunku spływu rzek (południkowy i równoleżnikowy). Wypadkowa łączy się na tym obszarze wód

rzecznych i postglacialnych. W układzie sieci rzecznej i przebiegu działu wodnego zaznacza się wpływ głównych elementów rzeźby polodowcowej starszego podłoża.

Przez obszar gminy przebiegają dwa działu wodne III rzędu między zlewniami rzek stanowiących dopływy Bzury. W zachodniej części gminy linia wododziałowa III rzędu rozdziela zlewnię Mrogi i Moszczenicy, a we wschodniej części gminy zlewnię Mrogi i Bobrówki. Ponadto przebiegają liczne działu wodne IV i V rzędu (na podstawie Rastrowej Mapy Podziału Hydrograficznego Polski). Zachodnia część gminy odwadniana jest przez rzekę Malinę będącą dopływem Moszczenicy i jej dopływy: Dopływ spod Gozdowa, Dopływ z Koźła i Dopływ z Feliksowa. Centralną część gminy i jej południowo-wschodnie krańce odwadnia rzeka Mroga i jej dopływy: Dopływ z jez. Szczypiorniak, Struga Domaradzka, Brzuśnia wraz z Dopływem spod Kolonii Lubianków oraz Dopływ z Helenowa. Grunty północno-wschodniej części gminy odwadniają zaś dopływy rzeki Bobrówki – Zimna Woda oraz Kalinówka wraz z Dopływem spod Kadzielina. Odwodnienie przedmiotowego obszaru odbywa się w kierunku północnym – ku Pradolinie Warszawsko-Berlińskiej. Generalnie ciek obszaru gminy płyną ku północy, zgodnie z nachyleniem terenu mając swoje odcinki źródłowe w obrębie wyższych poziomów strefy krawędziowej Wyżyny Łódzkiej. W części zachodniej i centralnej układ hydrograficzny ma przebieg południkowy, a koryta biegną niemalże równolegle do siebie w nieznacznej odległości. Rzeki charakteryzują się małą obfitością wód.

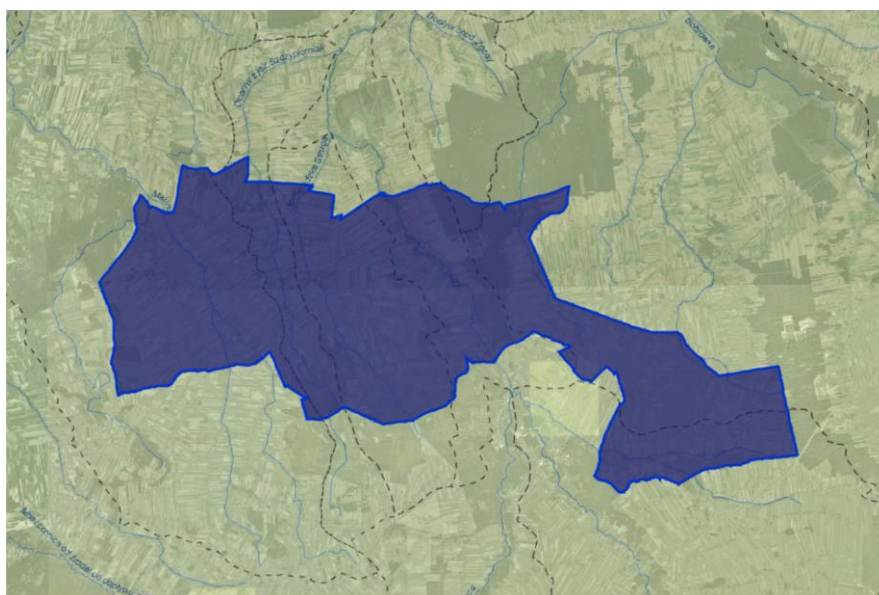
Głównym ciek na terenie gminy Głowno jest rzeka Mroga. Wyróżnia się ona spośród pozostałych cieków obszaru gminy naturalnym charakterem oraz wyraźnie wykształconą doliną. Wcięła się ona głęboko w obszar wysoczyzny tworząc liczne meandry i starorzecza. Jej profil podłużny pozwolił na wykorzystanie energii wodnej poprzez wybudowanie w przeszłości na rzece licznych młynów. Niektóre spełniają obecnie wyłącznie rolę zabytkową. Pozostałe rzeki nie wykształciły wyraźnych dolin. Płyną w mało wyraźnych, lekko wciętych obniżeniach. Naturalna sieć rzeczna na terenie gminy Głowno w dużym stopniu została poddana działaniom regulacyjnym i obecne stosunki wodne są bardzo przeobrażone. Uregulowany został bieg Brzuśni, Maliny i Strugi Domaradzkiej. Na terenie gminy Głowno większe zbiorniki wodne występują w Karnkowie, Glinniku, Boczkach Zarzecznych, Boczkach Domaradzkich, Chlebowcach, Ziewanicach, Rudniczku i Lubiankowie. Główną funkcją zbiorników wodnych znajdujących się na terenie gminy jest funkcja retencyjna. Niektóre ze zbiorników zostały utworzone w celu hodowli ryb. W okresach bezopadowych następuje przesuszenie gruntów, co wpływa na zmniejszenie efektywności produkcji rolnej. Ważne staje się zatem zwiększenie małej retencji na terenie gminy Głowno. Zasoby wodne gminy wynoszą 14,9 mln m³ (wartość rocznego odpływu z powierzchni gminy), co wskazuje na fakt, iż obszar ten wykazuje duże potrzeby z zakresu małej retencji. Charakteryzuje się on niekorzystnymi warunkami klimatycznymi oraz niedostatecznymi zasobami wodnymi na obszarach rolniczych. Na terenie gminy Głowno wyodrębnione zostały następujące zlewnie Jednolitych Części Wód Powierzchniowych (JCWP) – rzecznych: Mrożyca, Dopływ z jeziora Szczypiorniak, Domaradzka Struga, Mroga od Mrożycy do ujścia, Bobrówka, Mroga od źródeł do Mrożycy bez Mrożycy. Poniższa tabela przedstawia ich charakterystykę.

Tabela 1. Jednolite części wód powierzchniowych na obszarze gminy

Jednolita część wód powierzchniowych (JCWP)		Lokalizacja					Status	Ocena stanu	Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych	Derogacje	Uzasadnienie derogacji
Europejski kod JCWP	Nazwa JCWP	Scalona część wód powierzchniowych (SCWP)	Region wodny	Obszar dorzecza		Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej (RZGW)					
				Kod	Nazwa						
PLRW2000172723469	Mrożyca	SW1809	region wodny Środkowej Wisły	2000	obszar dorzecza Wisły	RZGW w Warszawie	naturalna część wód	zły	zagrożona	4(4) - 1	Wpływ działalności antropogenicznej na stan JCWP generuje konieczność przesunięcia w czasie osiągnięcia celów środowiskowych z uwagi na brak rozwiązań technicznych możliwych do zastosowania w celu poprawy stanu JCWP
PLRW2000172723474	Dopływ z jeziora Szczypiorniak	SW1810	region wodny Środkowej Wisły	2000	obszar dorzecza Wisły	RZGW w Warszawie	silnie zmieniona część wód	zły	zagrożona	4(4) - 1	Stopień zanieczyszczenia wód spowodowanego rodzajem zagospodarowania zlewni, uniemożliwia osiągnięcie założonych celów środowiskowych. Brak jest środków technicznych umożliwiających przywrócenie odpowiedniego stanu wód w wymaganym okresie czasu
PLRW2000172723472	Domaradzka Struga	SW1810	region wodny Środkowej Wisły	2000	obszar dorzecza Wisły	RZGW w Warszawie	silnie zmieniona część wód	zły	zagrożona	4(4) - 1	Stopień zanieczyszczenia wód spowodowanego rodzajem zagospodarowania zlewni, uniemożliwia osiągnięcie założonych celów środowiskowych. Brak jest środków technicznych umożliwiających przywrócenie odpowiedniego stanu wód w wymaganym okresie czasu
PLRW200019272349	Mroga od Mrożycy do ujścia	SW1810	region wodny Środkowej Wisły	2000	obszar dorzecza Wisły	RZGW w Warszawie	naturalna część wód	zły	zagrożona	4(4) - 1	Stopień zanieczyszczenia wód spowodowanego rodzajem zagospodarowania zlewni, uniemożliwia osiągnięcie założonych celów środowiskowych. Brak jest środków technicznych umożliwiających przywrócenie odpowiedniego stanu wód w wymaganym okresie czasu
PLRW200017272529	Bobrówka	SW1814	region wodny Środkowej Wisły	2000	obszar dorzecza Wisły	RZGW w Warszawie	naturalna część wód	zły	niezagrożona	-	-
PLRW200017272345	Mroga od źródeł do Mrożycy bez Mrożycy*	SW1809	region wodny Środkowej Wisły	2000	obszar dorzecza Wisły	RZGW w Warszawie	naturalna część wód	zły	zagrożona	4(4) - 1	Wpływ działalności antropogenicznej na stan JCWP generuje konieczność przesunięcia w czasie osiągnięcia celów środowiskowych z uwagi na brak rozwiązań technicznych możliwych do zastosowania w celu poprawy stanu JCWP

*JCWP występujące w granicach opracowania

Na podstawie: <http://geoportal.kzgw.gov.pl/imap/>

Rysunek 3. Teren gminy na tle JCWP, źródło: <http://geoportal.kzgw.gov.pl>

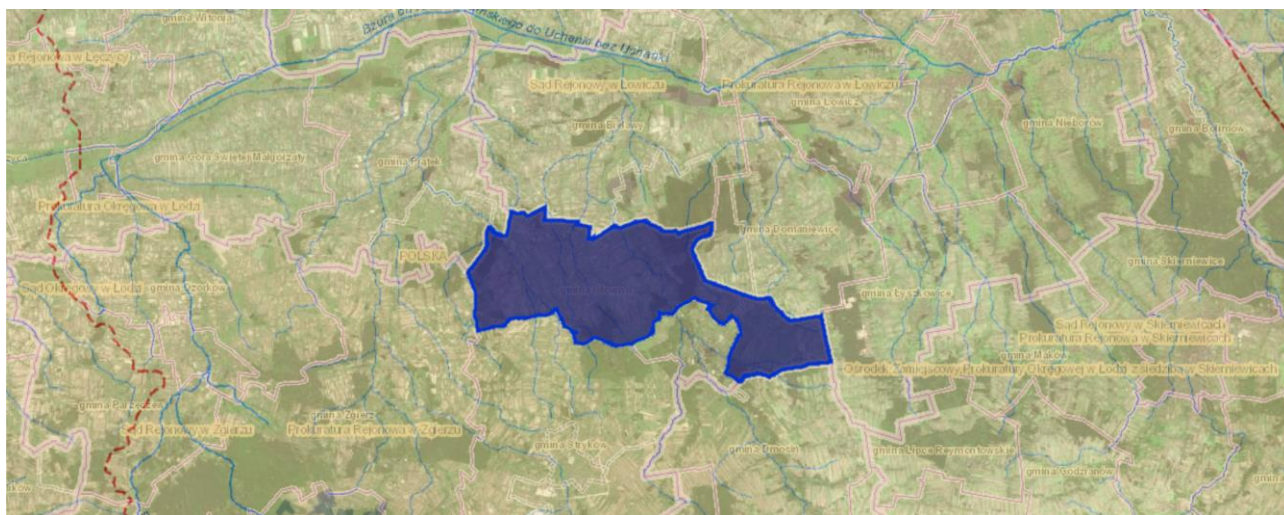
Teren opracowania w części graniczy z korytem rzeki Brzuśni a w jego granicach znajduje się powiązany z obecnością rzeki zbiornik wodny. Występują także w części melioracje rolne.

Wody podziemne:

Znaczna część obszaru gminy znajduje się w obrębie Głównych Zbiorników Wód Podziemnych. Ochronie podlegać powinny przede wszystkim najważniejsze i najsilniej zagrożone degradacją obszary zasilania GZWP.

Główne Zbiorniki Wód Podziemnych występujące na terenie gminy to:

- nr 402 Zbiornik Stryków – górnourajski – szczelinowo-krasowy – obejmuje zachodnią część gminy (granica generalnie przebiega przez środek gminy z północy na południe); szacunkowe zasoby tego zbiornika wynoszą 90 tys. m³/d, przy module 4,01 dm³/s/km² i przy średniej głębokości ujęć rzędu 200 m p.p.t.; zbiornik zawiera wody bardzo czyste (klasa Ia), czyste (klasa Ib) i bardzo nieznacznie zanieczyszczone (klasa Ic);
- nr 403 – Zbiornik międzymorenowy Brzeziny-Lipce Reymontowskie czwartorzędowy, porowy; obejmuje północną i wschodnią część gminy (granica generalnie przebiega przez środek gminy z północno-zachodu na południowo-wschód); jego szacunkowe zasoby wynoszą 220 tys. m³/dobę, przy module 3,51 dm³/s/km² i przy średniej głębokości ujęć rzędu 40-100 m p.p.t., wody zbiornika są bardzo nieznacznie,
- nr 404 – Zbiornik Koluszki–Tomaszów Mazowiecki – górnourajski – szczelinowokrasowy – obejmuje swym zasięgiem wschodni skraj gminy, wody zbiornika są czyste (klasa Ib) i bardzo nieznacznie zanieczyszczone (klasa Ic);
- nr 226 – Zbiornik Krośniewice–Kutno – górnourajski – szczelinowo-krasowy – obejmuje swym zasięgiem północno- wschodni skraj gminy, wody zbiornika są czyste (klasa Ib) i nieznacznie zanieczyszczone (klasa Id)

Rysunek 4. Teren gminy na tle JCWPd, źródło: <http://geoportal.kzgw.gov.pl>

Teren gminy Głowno znajduje się w Jednolitej Części Wód Podziemnych o Nr 80 (nowa numeracja 63). Głębokość występowania wód słodkich w południowym rejonie obszaru ok. 700 m, w północnym odpowiednio: 200-350 m. na zdecydowanej większości obszaru jednostki jest jeden lub dwa poziomy wodonośne czwartorzędowe. Wykształcony jest również lokalnie poziom mioceni i kredowy. Ponadto

powszechnie występują wodonośne utwory jurajskie będące w bezpośredniej więzi hydraulicznej z poziomami młodszymi. Z kolei generalnie poziom kredowy nie wykazuje bezpośredniej więzi hydraulicznej z wodonośnymi utworami czwartorzędowymi lub mioceńskim. Cecha szczególna JCWPd (ilościowa, chemiczna): duża niejednorodność stratygraficzna poziomów wodonośnych.

Warunki klimatyczne:

W wyniku podziału Polski według A. Wosia na regiony klimatyczne gmina Głowno leży w granicach regionu XVII, tj. regionu środkowopolskiego. Analizowany obszar znajduje się w strefie wpływu klimatów suboceanicznego i kontynentalnego. W ciągu całego roku, podobnie jak w całej Polsce środkowej, przeważa równoleżnikowa cyrkulacja mas powietrza oraz polarnokontynentalnego, napływających z zachodu, a w mniejszym zakresie ze wschodu. Również roczny rozkład prędkości wiatru jest analogiczny, jak na obszarze całej Polski. W skali roku przeważają wiatry zachodnie i południowozachodnie. Najlepiej przewietrzanymi terenami na obszarze Głowna są tereny wyniesione wschodniej i północno-wschodniej części gminy. Opady atmosferyczne wykazują wyraźne uzależnienie od ukształtowania terenu. Średnia roczna suma opadów z wielolecia jest tu niższa niż w strefie krawędziowej Wzniesień Łódzkich i wynosi 570 mm (przy średniej kraju 635 mm). Na okres letni przypada większość opadów (maksimum w lipcu – 100 mm), najmniej opadów notuje się zimą i wczesną wiosną (minimum w marcu – poniżej 35 mm). Częstotliwość występowania opadów nawałnych największa jest w okresie czerwiec-sierpień. Pokrywa śnieżna utrzymuje się przez 60 – 70 dni w roku.

Wilgotność względna osiąga wartość średnio 80 - 82%. Zróżnicowanie stosunków wilgotnościowych, prócz ilością opadów atmosferycznych, wywołane jest rzeźbą terenu, roślinnością, głębokością zalegania wód gruntowych. Najwyższą wilgotnością cechują się tereny położone wzdłuż dolin Mrogi i Mrożycy (nawet do 90 – 100%). Znaczne powierzchnie leśne w zachodniej części gminy wpływają na zwiększenie wilgotności powietrza w tej części Głowna. Najkorzystniejsze tereny wilgotnościowe posiadają wyniesione tereny wschodniej i północno-wschodniej części Głowna o głęboko zalegającej wodzie gruntowej (tereny wyniesione są lepiej przewietrzane). Dni z mgłą najczęściej notuje się w październiku. Najczęściej obserwuje się je na terenach o dużym uwilgotnieniu, w dolinach i obniżeniach. Powstawaniu mgieł sprzyjają również jądra kondensacyjne występujące w dużej liczbie nad obszarami zwartej zabudowy gminy (na skutek emisji zanieczyszczeń).

Średnia roczna temperatura powietrza wynosi 7,3 - 7,5°C. Najwyższą średnią temperaturę notuje się w lipcu - 18°C, natomiast najniższą w styczniu – (-3,5°C).

Zależny od temperatury okres wegetacyjny roślin wynosi ok. 210-220 dni w roku. Warunki klimatyczne na obszarze objętym ekofizjografią są zatem korzystne dla rolnictwa.

Ogólne cechy przedstawionego wyżej klimatu Głowna ulegają zróżnicowaniu na tzw. topoklimaty:

- 1) topoklimat zboczy wysoczyzny morenowej – zbocza wysoczyzny charakteryzują się najkorzystniejszymi warunkami klimatycznymi; dobowe amplitudy temperatury powietrza są bardzo małe, wietrzność jest

duża, nie występują uciążliwe upały i radiacyjne przymrozki; najkorzystniejsze są stoki dobrze usłonecznione o słabej wentylacji.

- 2) topoklimat terenów wysoczyzny – tereny wschodniej i północno-wschodniej części gminy w przewadze użytkowane rolniczo, cechują się korzystnymi warunkami termicznymi i przeciętnymi solarnymi; na obszarach o zróżnicowanej powierzchni biologicznie czynnej występują nocą turbulencje; występowanie i utrzymywanie inwersji temperatury powietrza jest ograniczone.
- 3) topoklimat form dolinnych – cechuje się mało korzystnymi warunkami termicznymi, przeciętnymi solarnymi; poziom wód gruntowych jest wysoki, powierzchnia parowania i wilgotność powietrza są duże (tereny podmokłe); charakterystycznym zjawiskiem dla dolin jest występowanie nocnych inwersji temperatury, charakteryzujących się wzrostem temperatury wraz z wysokością (na skutek wypromieniowania ciepła i grawitacyjnego spływu chłodnego powietrza z wyniesionych miejsc); tworzą się zastoiska zimnego powietrza; utrudnienie dla grawitacyjnego spływu zimnego powietrza wzdłuż doliny stanowi niewłaściwe zagospodarowanie terenu stanowiące przegrody przecinające doliny i obniżenia (m.in. nasypy drogowe i pod tory kolejowe, zabudowa miejska); stagnacja zimnego powietrza powoduje częściej niż na pozostałych terenach występowanie przymrozków i mgieł radiacyjnych; w dzień doliny znacznie się nagrzewają powodując duże dobowe amplitudy temperatur; ze względów klimatycznych doliny rzek i cieków powinny pozostawać wolne od zabudowy.
- 4) topoklimat obszarów zalesionych – zwarta powierzchnia leśna powoduje spadek prędkości wiatru, usłonecznienia, wzrost ilości opadów (wzmoczona konwekcja) i wilgotności powietrza oraz zmniejszenie dobowych amplitud temperatury i wilgotności powietrza w stosunku do terenów otaczających.

Znaczna część gminy jest zabudowana (głównie terasy akumulacyjne nadzalewowe rzek, równiny denudacyjne i piasków przewianych, zachodnie krańce wysoczyzny morenowej); w obrębie zwartej zabudowy, na skutek wyzwiania sztucznego ciepła do atmosfery występują wyższe temperatury minimalne powietrza, mniejsza liczba dni z przymrozkiem niż na terenach otwartych; kierunki i prędkości wiatru są zmodyfikowane przez układ zabudowy, w ciągu dnia nad miastem częściej tworzą się chmury i opady (na skutek konwekcji), wilgotność jest mniejsza (wzmożenie parowania, spływ wody opadowej po sztucznych powierzchniach); emisja zanieczyszczeń pogarsza warunki aerosanitarne dolin; zabudowa przecinająca w poprzek dolinę zaś jej przewietrzanie. *W granicach opracowania podobnie ma się sytuacja z terenami bezpośrednio sąsiadującymi ze strefami zabudowanymi, choć skala ta jest mniejsza niż w miastach. Ponadto tereny objęte zmianą planu dotyczą w części topoklimatu obszarów zalesionych.*

Gleby:

Przydatność rolniczą gleb określają klasy bonitacyjne wyróżnione przez Szponara (2003) na podstawie następujących kryteriów: budowa profilu glebowego (typ i podtyp gleby, rodzaj, gatunek, miąższość poziomu próchnicznego i zawartość próchnicy, skład chemiczny gleby i jej odczyn, oglejenie, właściwości fizyczne); stosunki wilgotnościowe uwarunkowane położeniem w terenie; wysokość bezwzględna.

W obszarze opracowywanego planu większość terenu to grunty rolne klas RIIIb, RIVa, IVb, V oraz lasy klasy V.

Grunty rolne w obrębie opracowania klasy III zgodnie z ustawą z dn. 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U. 2015 poz. 909 ze zm.) podlegają ochronie oraz wymagają wyłączenia z produkcji rolnej poprzez zgodę ministerialną w przypadku przeznaczenia ich na inne niż rolnicze cele. *Zgodnie z zapisami planu nie dojdzie do zainwestowania w obrębie użytków ls.*

Fauna i flora:

Na terenie gminy przebiega dolina Mrogi i Mroźcy, granica geobotaniczna podziału W. Szafera (1977) pomiędzy Poddziałem Pasa Wyżyn Środkowych (dokładniej Krainą Północnych Wysoczyń Brzeźnych, będącej jego częścią) a Poddziałem Pasa Wielkich Dolin (dokładniej jego częścią – Krainą Mazowiecką).

Na terenie Główna granica ta pokrywa się z północną granicą występowania jodły (*Abies alba*). Nieco na południe od gminy przebiega północna granica występowania buka zwyczajnego (*Fagus sylvatica*), a na północ – granica występowania świerka (*Picea excelsa*) i jawora (*Acer pseudoplatanus*).

Obszary zurbanizowane tworzą typ krajobrazu, który charakteryzuje się zaburzeniem naturalnych procesów zachodzących w środowisku. Znacznym przekształceniom podlega szata roślinna i świat zwierzęcy.

W związku z historycznie i przyrodniczo uwarunkowanym rozwojem rolnictwa, a w dalszej kolejności osadnictwa pierwotna roślinność gminy uległa znaczącej zmianie. Miejsce lasów zajęły pola uprawne, a następnie zabudowa oraz tereny komunikacyjne.

Lasy Główna to w przewadze lasy sosnowe z domieszką dębu i brzozy. W dolinach rzek rosną olsy. Tereny leśne występują także w strefach zabudowań mieszkalnych. Na terenach podmokłych, okresowo zalewanych lub zalanych przez cały rok występuje roślinność bagienna i torfiasta.

Ważnym elementem szaty roślinnej gminy są parki podworskie – reprezentat zieleni urządzonej. Odgrywają one istotną rolę przestrzenno-krajobrazową i biologiczną gdyż stanowią cenne enklawy zieleni wysokiej w otoczeniu monotonnej otwartej przestrzeni rolniczej.

Występowanie zwierząt ściśle związane jest ze zbiorowiskami roślinnymi, w których znajdują pożywienie i schronienie. Zatem w związku ze zmianami szaty roślinnej (wylesienia, osuszanie łąk, procesy urbanizacyjne) zniszczone zostały naturalne siedliska i biotopy. Na analizowanym terenie występuje fauna leśna, wodna, nadwodna i terenów rolniczych.

Z uwagi na rolniczy charakter gminy dominuje fauna terenów rolniczych, których bogactwo zależy od stopnia mozaikowości terenu oraz intensywności prowadzonej na tych obszarach działalności antropogenicznej. Ponadto fauna skupia się głównie w rejonie dolin rzek, zbiorników wodnych, terenów podmokłych oraz lasów. Należy zatem unikać odwodnień terenu (osuszania zbiorników wodnych, torfowisk) i wyrębu na znacznych powierzchniach.

W lasach zaobserwowano występowanie m.in. sarny, dzika, jelenia zająca. Tereny podmokłe, okresowo zalewane lub zalane przez cały rok są siedliskiem ptactwa wodnego i błotnego. Wybudowane przez człowieka zabudowania tworzą swoisty układ biocenotyczny akceptowany tylko przez niektóre gatunki zwierząt i stanowią przeszkodę na szlakach migracyjnych zwierząt.

Roślinność, która występuje w granicach zmiany planu to przywleczone antropogeniczne gatunki roślin, pokrywają pola uprawne, ogródki przydomowe, zieleń urządzona, pobocza dróg. Skład gatunkowy różni się całkowicie od roślinności pierwotnej i jest wynikiem gospodarki ludzkiej.

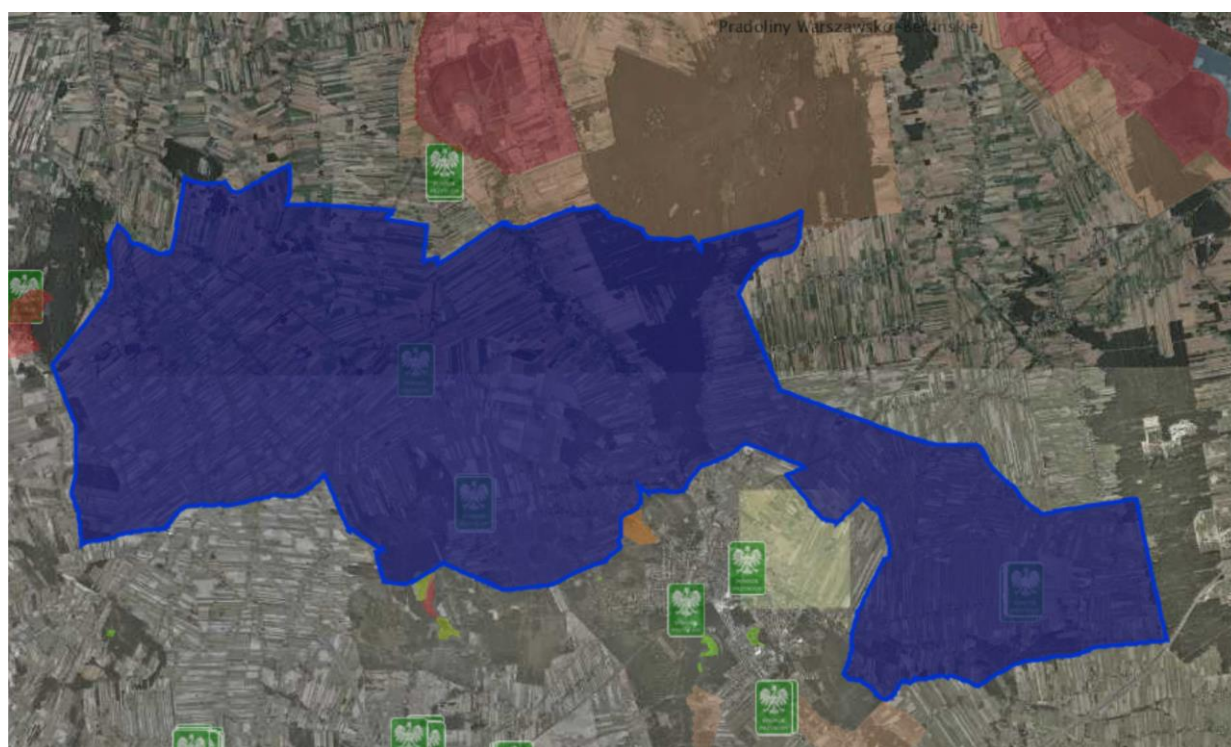
Faunę reprezentują typowe gatunki związane z uprawami oraz związane z obecnością człowieka. Wśród ptaków wymienić można skowronka, trznadla, potrzescza, kopciuszka. Do gatunków ptaków korzystających z tego obszaru jako miejsce żerowania można zaliczyć myszołowa czy pustulkę. Wśród ssaków wymienić można mysz domową, polną, badylarkę, ryjówkę aksamitną.

Podsumowując zasadniczo szata roślinna jak i fauna omawianego obszaru niczym nie wyróżnia się na tle okolicy czy regionu, reprezentowana jest głównie przez gatunki związane z gospodarką człowieka i siedliskami silnie przez niego zniekształconymi. Obszar ten można uznać za dość przeciętny pod względem fauny jak i flory. Urozmaicenie biocenozy znajdujemy w obszarach leśnych oraz w sąsiedztwie rzeki.

3.2. Obszary chronione

Ochrona środowiska przyrodniczego

Na terenie objętym niniejszym opracowaniem nie występują prawnie chronione zasoby przyrodnicze. Obszar objęty planem miejscowym zlokalizowany jest w granicach chronionych Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 402 Zbiornik Stryków i Nr 403 Zbiornik między morenowy Brzeziny – Lipce Reymontowskie.

Rysunek 5. Teren opracowania na tle najbliższych obszarów chronionych, źródło: <http://geoportal.gov.pl>

Ochrona środowiska kulturowego

W obrębie opracowania nie występują walory środowiska kulturowego.

3.3. Stan i funkcjonowanie środowiska

Stan środowiska terenów gminy Głowno *fragmentów objętych planem* można określić jako umiarkowany, w *części są to tereny, stale ulegające wpływom antropogenicznym z uwagi na sąsiedztwo terenów mieszkalnych i związanych z zabudową zagrodową*. Na analizowanym terenie objętym niniejszym opracowaniem do najmniejszych przekształceń doszło w obrębie elementów abiotycznych środowiska przyrodniczego. Rzeźba terenu została zmieniona w najmniejszym stopniu. Stosunki hydrologiczne zostały przekształcone celem odwodnienia najpierw terenów rolnych, a obecnie ulegają dalszym modyfikacjom, w wyniku rozwoju różnych stref funkcjonalnych gminy.

Elementy biotyczne, to elementy, które uległy największym przekształceniom. Najpierw funkcja rolna, a później mieszkalne, usługowe, produkcyjne, a w raz z nimi budowa sieci komunikacyjnej i elementów infrastruktury technicznej spowodowały zupełne ich przekształcenie. Chodzi przede wszystkim o wyparcie pierwotnej szaty roślinnej oraz fauny na rzecz gatunków antropogenicznych związanych z bytowaniem człowieka.

Do miejsc potencjalnych zagrożeń dla środowiska w obszarze planu należą: sąsiadujące strefy mieszkaniowe gospodarstw domowych, zabudowań związanych z produkcją rolną, ciągi komunikacyjne, oraz elementy infrastruktury technicznej, tj. słupy, linie elektroenergetyczne itd. Oddziaływania potencjalne to przede wszystkim emisja pyłów i gazów, związana głównie z okresem grzewczym, emisja kołowa z pojazdów poruszających się po sieci dróg dojazdowych, ponadto niewłaściwe postępowanie z odpadami, niewłaściwe składowanie, przechowywanie czy ich utylizacja.

Brak w obrębie opracowania obiektów i urządzeń szczególnie uciążliwych.

Szczegóły dotyczące stanu funkcjonowania środowiska poszczególnych składowych ekosystemu gminy szczegółowo relacjonuje *Opracowanie ekofizjograficzne dla gminy Głowno*.

3.4. Odporność na degradację i zdolność do regeneracji

Odporność na degradację i zdolność do regeneracji można oceniać w odniesieniu do rodzaju pokrywy glebowej, stopnia zagrożenia zanieczyszczeniami wód powierzchniowych, izolacji wód podziemnych czy rodzaju pokrywy roślinnej.

Najmniej narażone na degradację środowiska przyrodniczego są obszary niezamieszkałe i rzadko odwiedzane przez człowieka. *Na omawianym fragmencie gminy Głowno takie obszary w zasadzie nie występują, nawet jeśli są niezabudowane (tereny pól), podlegają stałym wpływom zewnętrznym (uprawy), podobnie ma się sytuacja z terenami leśnymi, które stale penetrowane są przez człowieka w związku z chociażby gospodarką drzewną, zbieraniem owoców i grzybów czy w związku z turystyką i rekreacją.*

Ekosystem pierwotny terenu został przekształcony w wyniku działalności człowieka za sprawą rozwoju funkcji rolniczej a później mieszkalnej, usługowej, produkcyjnej, sieci dróg, czy przekształceń wynikających z unormowania stosunków wodnych.

Wiążą się z tym pewne typowe dla charakteru przekształceń elementy, które wpływają na zmianę środowiska przyrodniczego. W przypadku terenów biologicznie czynnych, czyli ogródków przydomowych, terenów zieleni urządzonej czy terenów rolnych należy do nich stosowanie nawozów sztucznych, środków ochrony roślin, które mogą w sposób negatywny oddziaływać chociażby na wody gruntowe i glebę. Poza okresem wegetacyjnym, kiedy pokrywa glebowa pozbawiona jest roślinności, może dochodzić do wzmożonej erozji wietrznej. Należy pamiętać, że zbiorowiska roślinne pochodzenia antropogenicznego są często zbiorowiskami mało stabilnymi i wrażliwymi na wszelkie zmienne warunki środowiskowe. Ich istnienie i prawidłowe wzrastanie zależy od ciągłej ingerencji ludzkiej w środowisko przyrodnicze.

Do zagrożeń na analizowanym obszarze, do których może dochodzić w wyniku przekształceń środowiska przyrodniczego należy zaliczyć także zwiększenie poboru wód oraz produkcję płynnych zanieczyszczeń związanych z działalnością ludzką oraz zanieczyszczenie gleby oraz wód podziemnych i powierzchniowych zanieczyszczeniami komunalnymi, choć są to zagrożenia potencjalne (dotychczasowe plany miejscowe regulowały swoimi zapisami uwarunkowania infrastrukturalne) to i tak działania ludzkie, generują bez przerwy różnego rodzaju zagrożenia dla środowiska.

Pomimo wprowadzonej surowej gospodarki wodno-kanalizacyjnej, prowadzenia programów dotyczących postępowania z odpadami, zawsze znaleźć można w obszarach gminy miejsca, gdzie znajdują się dzikie wyspiska śmieci, czy tereny, które nadal wymagają dodatkowego uzbrojenia infrastrukturalnego. Dodatkowym i stałym źródłem oddziaływania jest generowany przez mieszkańców oraz przejeżdżających przez teren gminy ruch kołowy pojazdów, który wpływa nie tylko na strefę przyrodniczą gminy (zanieczyszczenia gleb, powietrza) ale także jest elementem obniżającym komfort życia (hałas, wibracje) oraz wpływającym na bezpieczeństwo (wypadki, kolizje).

Aby wzmocnić naturalną odporność środowiska przyrodniczego Główna należy przede wszystkim racjonalnie użytkować istniejące tereny zieleni w obrębie całego terenu gminy, wprowadzać dodatkowe zadrzewienia i zakrzewienia, utrzymywać zielenią łęgową w obrębie dolin oraz objąć dodatkowo ochroną prawną tereny o najwyższych walorach ekologicznych.

3.5. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji postanowień planu

W przypadku zaprzestania dalszego inwestowania na tym terenie nie powinny wystąpić nowe niekorzystne zmiany. Brak realizacji zapisów projektu miejscowego planu nie zmieni jednak istniejących uciążliwości takich jak:

- hałas, którego głównym źródłem jest komunikacja;

- emisji pyłów i gazów (głównie SO₂, CO, CO₂) z indywidualnych gospodarstw, oraz emisji gazów związanych z komunikacją *spoza terenów objętych planem*;
- degradacja krajobrazu wywołana wprowadzeniem chaotycznej zabudowy;
- emisji zanieczyszczeń i produkcji odpadów związanych z gospodarką komunalną;
- presja na przyrodę ożywioną – gospodarka ludzka nie pozwala na otworzenie naturalnych systemów przyrodniczych, swoiste bariery w postaci tras komunikacyjnych, zwiększająca się powierzchnia terenów zabudowanych, powodować będą utrzymywanie się już zaistniałych dysonansów w funkcjonowaniu ekosystemów;
- zaśmiecanie terenów, zwłaszcza w pobliżu skupisk terenów mieszkalnych, a także powstawanie dzikich wysypisk śmieci w obszarach leśnych bądź wolnych od zabudowy – konsekwencją jest obniżenie walorów fizjonomicznych.

3.6. Podstawowe uwarunkowania dla zagospodarowania wynikające z opracowania ekofizjograficznego

Rozwój gminy Głowno związany jest przede wszystkim z uwarunkowaniami przede wszystkim lokalizacyjnymi (obecnie bliskość autostrady A1 oraz drogi krajowej nr 14) a także przyrodniczymi (prosta morfologia terenu). Jego konsekwencje zostały określone w opracowaniu ekofizjograficznym. Zgodnie z nimi, a także zgodnie z założeniami Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania jest przestrzeganie zasad:

- zrównoważonego rozwoju – w tym zachowanie odpowiednich poziomów powierzchni biologicznie czynnej oraz wskazanie funkcji nieuciążliwych wobec środowiska przyrodniczego,
- ładu przestrzennego – planowanie inwestycji w obrębie fragmentu gminy Głowno z nastawieniem na rozwój funkcji zgodnie z zasadami racjonalnego kształtowania środowiska przyrodniczego oraz w sposób nieuciążliwy wobec mieszkańców terenów przyległych, w sposób możliwie jak najmniej niekorzystny wizualnie i nietworzący dysonansów przestrzennych.

W opracowaniu ekofizjograficznym przedstawiono między innymi następujące wnioski, uwagi i wskazania dotyczące kształtowania rozwoju obszaru gminy:

- dopuszcza zabudowę o charakterze mieszkaniowym jednorodzinnym;
- dopuszcza zabudowę o charakterze mieszkaniowym jednorodzinnym wraz z zabudową usługową towarzyszącą;
- dopuszcza zabudowę o charakterze usługowym o wytwórczości nieuciążliwej dla środowiska przyrodniczego i życia i zdrowia mieszkańców;
- dopuszcza rozwój funkcji komunikacyjnej – rozbudowę istniejących ciągów komunikacyjnych (normatywowanie dróg) wraz z prawidłowym kształtowaniem zieleni przydrożnej;
- wskazuje stałe dbanie o ciągi komunikacyjne obsługujące teren i dostosowanie ich do przyszłych rozwiązań przestrzennych, zwiększanie bezpieczeństwa komunikacyjnego;
- wskazuje się na konieczność dbania o system melioracyjny, odpowiednie jego kształtowanie, zachowanie lub przebudowę w miejscach kolizyjnych;

- wskazuje stopniowe zwiększanie udziału paliw ekologicznych i alternatywnych źródeł energii w gospodarce ciepłej;
- wskazuje aby wyłączyć z zainwestowania tereny najbardziej cenne przyrodniczo i nakazuje pozostawić je w aktualnym użytkowaniu oraz objąć stosowną ochroną prawną;
- wskazuje się na konieczność zachowania powiązań przyrodniczych wyznaczonymi ciągami ekologicznymi,
- wskazuje się tereny w sąsiedztwie lasów pod docelowe dolesienia,
- wskazuje się tereny o ograniczonym zainwestowaniu z uwagi na występowanie gruntów niekorzystnych pod zabudowę,
- wskazuje się na konieczność ograniczenia zainwestowania w strefie występowania ryzyka powodziowego,
- wskazuje się na konieczność ograniczenia zainwestowania lub zastosowania odpowiednich rozwiązań budowlanych w strefach o spadkach terenów powyżej 5%,
- wskazuje się na ograniczenia zainwestowania w dolinach rzek z uwagi na dużą wilgotność powietrza,
- wskazuje się na ograniczenia zainwestowania w strefach technicznych urządzeń liniowych.

3.7. Istniejące problemy ochrony środowiska

W przypadku analizowanego terenu gminy Głowno – można wskazać kilka potencjalnie istniejących konfliktów lub zagrożeń wynikających ze specyfiki obecnego użytkowania terenu. Wszystkie składają się na problemy dotyczące ochronę środowiska całego ekosystemu wiejskiego.

Na jakość powietrza atmosferycznego ma suma emisji z niskich emitorów z istniejących lokalnych kotłowni, które w znacznym stopniu kształtują poziom emisji zanieczyszczeń powietrza w swym najbliższym otoczeniu (tzw. emisja powierzchniowa). Z kolei największe wartości stężeń zanieczyszczeń powietrza substancjami powstającymi na skutek spalania paliw do celów grzewczych oraz paliw napędowych (m.in. CO, SO₂, NO₂, PM₁₀, węglowodory, Pb) notuje się wzdłuż ulic – jednak na analizowanych terenach, nie ma prowadzonych monitoringów, które wskazywałyby na przekraczanie dopuszczalnych norm.

Na stan wód i gleb zasadniczy wpływ ma gospodarka wodno-ściekowa gminy. Nadal pomimo systematycznego wzrostu długości sieci kanalizacyjnej na skutek niedostatecznej liczby podłączeń kanalizacyjnych część ścieków jest zrzucana bez oczyszczenia w niekontrolowany sposób do wód i do gruntu.

Źródłem zanieczyszczenia wód substancjami biogennymi tzn. azotanami i fosforanami są również spływy obszarowe z nawożonych pól uprawnych oraz łąk i pastwisk.

W celu poprawy czystości wód do zadań pierwszoplanowych gminy należy zaliczyć całkowite uregulowanie gospodarki ściekowej gminy – wykonanie kanalizacji sanitarnej w jednostkach osadniczych jej pozbawionych.

Nadmierne zakwaszenie gleb oraz ich zubożenie w składniki pokarmowe jest przyczyną wypłukiwania z nich do wód pozostałych składników, co powoduje eutrofizację wód i ich zanieczyszczenie. Rośliny rosnące na

kwaśnych glebach łatwo przyswajają większość metali ciężkich. Jedyną metodą na zneutralizowanie kwaśnego odczynu gleb jest ich wapnowanie.

W związku ze wzrostem ilości wytwarzanych odpadów komunalnych wymagane jest dalsze propagowanie konieczności selektywnej zbiórki odpadów pochodzenia komunalnego. Pozwala to na pozyskanie cennych surowców wtórnych i zmniejszenie ilości składowanych odpadów.

Istotnym problemem jest także zanikanie terenów otwartych, biologicznie czynnych w sąsiedztwie na rzecz przekształceń związanych ze zwiększającą się powierzchnią utwardzoną (budynki, towarzyszące im ciągi komunikacyjne, infrastruktura parkingów, place manewrowe itd.). To pociąga za sobą szereg dodatkowych ingerencji w środowisko przyrodnicze, które mogą prowadzić do zaburzeń między innymi stosunków wodnych czy chemizmu gleb czy zwiększenia zanieczyszczenia powietrza emisją niską. Powstające w większej ilości powierzchnie utwardzone, utrudniają odpływ powierzchniowy.

Wszystkie wyżej wymienione problemy, winny być diagnozowane na bieżąco, a metody ich minimalizacji sukcesywnie wdrażane.

4. Prognoza oddziaływania na środowisko projektu planu zagospodarowania przestrzennego

4.1. Ustalenia projektu miejscowego planu

Załączniki nr 1-4 do niniejszej prognozy przedstawiają schemat projektu zmiany miejscowego planu oraz określa potencjalne zagrożenia wynikające z przeprowadzenia postanowień planu. Pozwoli to na najprostszą, wstępną analizę zmian zagospodarowania przestrzennego umożliwionych zapisami projektowanego planu.

Ustala się przeznaczenie terenów wyznaczonych liniami rozgraniczającymi:

- 1) tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oznaczone symbolami 1MN, 2MN;
- 2) tereny zabudowy zagrodowej oznaczone symbolami 1RM, 2RM;
- 3) teren rolniczy oznaczony symbolem 1R;
- 4) teren lasów oznaczony symbolem 1ZL;
- 5) teren zalesień oznaczony symbolem 1ZLd;
- 6) teren powierzchniowych wód śródlądowych oznaczony symbolem 1WS;
- 7) tereny dróg publicznych klasy zbiorczej oznaczone symbolami 1KD-Z, 2KD-Z;
- 8) teren drogi publicznej klasy lokalnej oznaczony symbolem 1KD-L;
- 9) tereny dróg publicznych klasy dojazdowej oznaczone symbolami 1KD-D, 2KD-D, 3KD-D, 4KD-D.

Zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu

1. Ustala się zakaz:
 - 1) lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, określonych na podstawie przepisów odrębnych za wyjątkiem inwestycji celu publicznego z zakresu dróg i infrastruktury technicznej;
 - 2) lokalizacji obiektów i urządzeń oraz prowadzenia działalności powodującej przekroczenie dopuszczalnych wielkości oddziaływania na środowisko poprzez emisję substancji i energii w szczególności dotyczące wytwarzania hałasu, wibracji, promieniowania, zanieczyszczania powietrza, gleby, wód powierzchniowych i podziemnych.
2. Oddziaływanie prowadzonej działalności na tereny sąsiednie nie może przekraczać dopuszczalnych norm określonych w przepisach odrębnych.
3. Ustala się klasyfikację ochrony akustycznej:
 - 1) dla terenów 1MN, 2MN jak dla terenu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
 - 2) dla terenów 1RM, 2RM jak dla terenu zabudowy zagrodowej.

4. W zakresie ochrony urządzeń melioracji wodnych oraz obszarów zmeliorowanych ustala się obowiązek zachowania i utrzymania drożności urządzeń melioracji wodnych z możliwością ich przebudowy w sposób zapewniający ich prawidłowe funkcjonowanie zgodnie z przepisami odrębnymi.
5. Obszary objęte zmianą planu zlokalizowane są w granicach:
 - 1) Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 402 Zbiornik Stryków;
 - 2) Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 403 Zbiornik między morenowy Brzeziny – Lipce Reymontowskie.

Szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy

1. Ustala się zakaz lokalizacji pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi w granicach pasa technologicznego linii elektroenergetycznej średniego napięcia, to jest w odległości mniejszej niż 6 metrów w każdą stronę od osi istniejącej linii elektroenergetycznej.
2. Dopuszcza się lokalizację pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi w pasie technologicznym linii elektroenergetycznych zgodnie z ustaleniami szczegółowymi dla poszczególnych terenów w przypadku likwidacji lub skablowania istniejących linii elektroenergetycznych oraz gdy nie występuje przekroczenie dopuszczalnego poziomu oddziaływania pola elektromagnetycznego, określonego w przepisach odrębnych dotyczących ochrony przed oddziaływaniem pól elektromagnetycznych.

Ustalenia szczegółowe dla poszczególnych terenów

Dla terenów oznaczonych symbolami 1MN, 2MN ustala się:

- przeznaczenie podstawowe – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 50% powierzchni działki budowlanej,
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 25% powierzchni działki budowlanej,
- wskaźnik intensywności zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej – od 0,01 do 0,3,
- maksymalna wysokość zabudowy – 9 m oraz maksymalnie 2 kondygnacje,

Dla terenów oznaczonych symbolami 1RM, 2RM ustala się:

- przeznaczenie podstawowe – teren zabudowy zagrodowej;
- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 50% powierzchni działki budowlanej,
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 25% powierzchni działki budowlanej,
- wskaźnik intensywności zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej – od 0,01 do 0,3,
- maksymalna wysokość zabudowy – 9 m oraz maksymalnie 2 kondygnacje,

Dla terenu oznaczonego symbolem 1R ustala się:

- przeznaczenie podstawowe – tereny rolnicze;
- przy lokalizacji zabudowy obowiązuje zachowanie nieprzekraczalnej linii zabudowy zgodnie z rysunkiem planu,
- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 40% powierzchni działki budowlanej,
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 50% powierzchni działki budowlanej,
- wskaźnik intensywności zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej – od 0,01 do 0,5,
- maksymalna wysokość zabudowy – 6 m,

Dla terenu oznaczonego symbolem 1ZL ustala się:

- przeznaczenie podstawowe – tereny lasów;
- dopuszcza się lokalizację infrastruktury technicznej niewymagającej uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne;
- sposób zagospodarowania i użytkowania terenów zgodnie z przepisami odrębnymi dotyczącymi gruntów leśnych i ich ochrony.

Dla terenu oznaczonego symbolem 1ZLd ustala się:

- przeznaczenie podstawowe – tereny zalesień;
- dopuszcza się lokalizację urządzeń infrastruktury technicznej niewymagających uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne;
- sposób zagospodarowania i użytkowania terenów zgodnie z przepisami odrębnymi dotyczącymi gruntów leśnych i ich ochrony.

Dla terenu oznaczonego symbolem 1WS ustala się:

- przeznaczenie podstawowe – teren wód powierzchniowych śródlądowych;
- zakaz zasypywania istniejącego zbiornika wodnego oraz wprowadzania ścieków.

Ustalenia w zakresie komunikacji

Ustala się układ komunikacyjny obsługujący obszar objęty zmianą planu w postaci terenów dróg oznaczonych symbolami literowymi KD-Z, KD-L i KD-D.

Ustalenia w zakresie infrastruktury technicznej

1. W zakresie zasad przebudowy, rozbudowy i budowy poszczególnych systemów infrastruktury technicznej ustala się możliwość:
 - 1) rozbudowy i przebudowy sieci i urządzeń infrastruktury technicznej zlokalizowanych w obszarze objętym zmianą planu;
 - 2) lokalizacji nowych sieci i urządzeń infrastruktury technicznej na terenach dróg i na innych terenach, dla których takie dopuszczenie zostało określone w ustaleniach szczegółowych.
2. W zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną ustala się z istniejącej i projektowanej sieci elektroenergetycznej średniego i niskiego napięcia.
3. W zakresie zaopatrzenia w wodę ustala się:
 - 1) zaopatrzenie poprzez istniejącą i projektowaną sieć wodociągową;
 - 2) dopuszcza się stosowanie indywidualnych ujęć wody;
 - 3) przeciwpożarowe zaopatrzenie w wodę należy realizować zgodnie z przepisami odrębnymi.
4. W zakresie odprowadzenia ścieków bytowych, komunalnych i przemysłowych ustala się:
 - 1) poprzez projektowaną sieć kanalizacji sanitarnej;
 - 2) obowiązek podczyszczania ścieków przemysłowych, do parametrów zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami odrębnymi;
 - 3) do czasu wybudowania kanalizacji sanitarnej dopuszcza się możliwość odprowadzania ścieków do szczelnych zbiorników bezodpływowych lub stosowania indywidualnych oczyszczalni ścieków zgodnie z przepisami odrębnymi.
5. W zakresie odprowadzania wód opadowych lub roztopowych ustala się:
 - 1) odprowadzenie wód opadowych lub roztopowych z terenów poprzez infiltrację powierzchniową i podziemną do gruntu, poprzez stosowanie systemów rozsączających i/lub poprzez stosowanie zbiorników odparowujących i retencyjnych oraz rowów zgodnie z przepisami odrębnymi;
 - 2) odprowadzenie wód opadowych lub roztopowych z dróg poprzez projektowaną kanalizację deszczową lub rowy w liniach rozgraniczających dróg zgodnie z przepisami odrębnymi.
6. W zakresie zaopatrzenia w gaz ustala się:
 - 1) zaopatrzenie w gaz z projektowanej sieci gazu niskiego i średniego ciśnienia;
 - 2) do czasu realizacji sieci gazu przewodowego dopuszcza się możliwość korzystania z indywidualnych źródeł zaopatrzenia w gaz.
7. W zakresie zaopatrzenia w ciepło ustala się z indywidualnych źródeł ciepła.
8. W zakresie telekomunikacji ustala się wykorzystanie istniejącej i projektowanej infrastruktury telekomunikacyjnej sieci bezprzewodowych oraz przewodowych.
9. Dopuszcza się lokalizację urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy nie przekraczającej 100 kW oraz urządzeń kogeneracji.
10. Ustala się zakaz lokalizacji urządzeń o których mowa w ust. 9, które wykorzystują energię wiatru.
11. W zakresie usuwania nieczystości stałych ustala się obowiązek gromadzenia odpadów i nieczystości stałych w urządzeniach do tego przystosowanych oraz ich odbiór i usuwanie zgodnie z przepisami odrębnymi.

4.2. Przewidywane skutki wpływu ustaleń planu na środowisko

W przypadku braku realizacji ustaleń projektowanego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jak już wspomniano w punkcie 3.5 niniejszego opracowania, nie powinien ulec znaczącej zmianie stan środowiska przyrodniczego ani zachodzące w nim obecnie tendencje przyczynić się do postępującego negatywnego wpływu. Zmiany spowodowane wprowadzeniem uchwały w życie, przyczynią się zarówno do zmian negatywnych jak i pozytywnych.

Na obszarze obowiązywania projektu planu może zostać wykorzystana istniejąca zabudowa a także zaistnieć nowa zabudowa o różnych funkcjach. Spowoduje to zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej. Nastąpi zmniejszenie infiltracji wód opadowych do wód podziemnych. Nastąpi także zniszczenie struktury wierzchniej warstwy pokrywy glebowej. Szata roślinna będzie niszczone bezpośrednio, przez usuwanie pokrywy roślinnej

istniejącej, a także pośrednio przez zmianę stosunków glebowych i wodnych. Ogrzewanie nowej zabudowy przyczyni się do wzrostu tzw. "niskiej emisji" w sezonie grzewczym.

Ze względu na mało urozmaiconą rzeźbę terenu i niewielkie deniwelacje terenu zabiegi uzdatniające charakter rzeźby terenu praktycznie nie będą miały dużego znaczenia. Z tytułu wzmożonej eksploatacji dróg (systematycznie wzrasta liczba samochodów na drogach) do atmosfery przedostaną się większe ilości zanieczyszczeń w postaci CO, SO₂, NO₂, PM₁₀, węglowodory, ołowiu i jego związków. W zakresie zmian pozytywnych prognozuje się wzrost uzbrojenia infrastrukturalnego, ograniczając tym samym możliwość nielegalnego poboru wód czy pozbywania się nieczystości stałych i płynnych. Ponadto zachowanie powierzchni czynnych biologicznie będzie pozytywnie równoważyć zmiany stopniowo wprowadzane w obszarze planu. Dodatkowym pozytywnym aspektem ustaleń planu są planowane dolesienia obszaru.

4.3. Wpływ ustaleń planu na poszczególne komponenty środowiska, w tym oddziaływanie na obszary Natura 2000

Środowisko wodno-gruntowe, wody powierzchniowe i podziemne

Największy wpływ na środowisko wodno-gruntowe będzie miało wprowadzanie zabudowy (powierzchni nieprzepuszczalnych) na obszary dotychczas niezainwestowane, dotyczy to głównie posadowienia fundamentów i realizacja piwnic. Spowoduje to uszczelnienie podłoża i zmniejszenie infiltracji wód opadowych do gruntu. Prawdopodobnie nastąpi również alkalizacja środowiska glebowego spowodowana stosowaniem materiałów budowlanych. Rozwój jest również potencjalnym źródłem zanieczyszczenia wód powierzchniowych, dlatego bardzo istotne będzie prowadzenie odpowiedniej i surowej gospodarki wodno-ściekowej, a także dbanie zgodnie z założeniami planu o system melioracyjny.

Planowane zainwestowanie nie będzie ze sobą niosło zmian w skali mogącej mieć negatywne oddziaływanie na Jednolite Części Wód Powierzchniowych i Podziemnych, oraz na Głównie Zbiorniki Wód Podziemnych wynika to ze skali proponowanego zainwestowania, które dotyczyć będzie jedynie przypowierzchniowych warstw gruntu, w celu posadowienia budynków. Projektowana zmiana, z uwagi na skalę zainwestowania nie wpłynie na pogorszenie obecnego stanu JCWP i JCWPd. Wskazane w uchwale rozwiązania infrastrukturalne są konieczne dla zachowania bezpiecznego korzystania z wody użytkowej oraz odprowadzenia ścieków.

Flora i fauna

Realizacja projektu planu spowoduje dalsze przekształcenie powierzchni biologicznie czynnej. Na terenach przewidzianych do zabudowy i rozbudowy brak jest zbiorowisk i siedlisk szczególnie cennych, ale każda, nawet najmniejsza inwestycja budowlana niesie za sobą ryzyko zmniejszenia różnorodności gatunkowej.

Przestrzeganie ustaleń i założeń planu zwłaszcza w aspekcie przestrzegania zasad zrównoważonego rozwoju i nie dopuszczenie na tych terenach do powstawania obiektów mogących w sposób znaczący oddziaływać na środowisko powinno w sposób niewielki wpłynąć zarówno na środowisko biotyczne jak i abiotyczne.

Fauna omawianego obszaru niczym nie wyróżnia się na tle okolicy czy regionu, reprezentowana jest przez gatunki związane z gospodarką człowieka i siedliskami silnie przez niego zniekształconymi. W wyniku realizacji założeń planu może dojść do przecięcia szlaków przemieszczania się zwierząt drobnych (ogrodzenia), a także wzrośnie udział fauny związanej z bytowaniem człowieka.

W granicach objętych planem, przeznaczonych pod rozwój stref zabudowań, nie stwierdzono występowania chronionych gatunków fauny i flory w rozumieniu: Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 6 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz.U. 2014 poz. 1348) i Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz.U. 2014 poz. 1409) a także Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty a także kryteriów obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz.U. 2010 nr 77 poz. 510).

Krajobraz

W wyniku realizacji projektu planu może nastąpić dalsze przekształcenie krajobrazu. Powierzchnia objęta planem może zostać w części utwardzona i zabudowana na terenach przeznaczonych pod rozwój zabudowy o różnych funkcjach. Zgodnie z założeniami projektu planu i zgodnie z obowiązującym *Studium* zmiany będą konsekwencją podniesienia atrakcyjności inwestycyjnej terenu opracowania. Całość ustaleń planu jest zgodna z założeniami kształtowania ładu przestrzennego wyznaczonego w studium. Wysokość zabudowy maksymalnie może osiągnąć 9,0 m.

Powietrze, warunki klimatyczne oraz oddziaływanie akustyczne

Wpływ ustaleń planu na stan sanitarny powietrza na omawianym obszarze ma tzw. "niska emisja" z indywidualnych źródeł ogrzewania z terenu opracowania oraz z terenów sąsiednich a także zanieczyszczenia komunikacyjne z dróg o czym napisano szerzej w poprzednich rozdziałach. W wyniku realizacji ustaleń projektu planu może nastąpić zwiększenie liczby emitorów (z budynków) w sezonie grzewczym a także z uwagi na możliwy wzrost powstania zakładów produkcyjnych o różnych funkcjach może dojść do emisji pyłowych związanych z działalnością obiektów. W związku z poszerzeniem stref zabudowanych może dojść także do zwiększenia użytkowania sieci drogowej a co za tym idzie, okresowo do wzrostu zanieczyszczeń liniowych (wywołanych ruchem pojazdów).

Plan nakłada ochronę akustyczną dla poszczególnych terenów, niemniej jednak z uwagi na użytkowanie dróg może okresowo dochodzić do oddziaływania akustycznego, nie powinno jednak mieć ono charakteru ciągłego, ponadnormatywnego hałasu. Dodatkowym obciążeniem może być obecność systemów wentylacyjnych, czy związanych z prawidłowym funkcjonowaniem obiektów infrastruktury technicznej. To może wiązać się z oddziaływaniem wibracji. Nie powinno ono jednak oddziaływaniem swym wpływać na tereny sąsiednie, przeznaczone w planie pod strefy zabudowy mieszkaniowej.

Dojdzie też do zmian z zakresu inwersji temperaturowej, która będzie się zmieniać w zależności od rodzaju przeszkód terenowych.

W obszarach już zainwestowanych na elementy kształtujące klimat obszarów wiejskich występują typowe zaburzenia opisane w punkcie 3.1. A zatem w miejscach, które zostaną doinwestowane dojdzie do skutku wyzwalania sztucznego ciepła do atmosfery do powstawania tzw. wysp ciepła a kierunki i prędkości wiatru są zmodyfikowane przez układ zabudowy.

Wszystkie wprowadzone planem zmiany będą miały oddziaływanie lokalne. Ich skala nie będzie istotna w regionie dalszym niż granice opracowywanego dokumentu i tereny sąsiadujące.

Obszary Natura 2000

Plan nie wprowadza zainwestowania w skali mogącej przynieść oddziaływanie na oddalone o kilkanaście i kilkadziesiąt km obszary Natura 2000.

Kłęski żywiołowe

Zgodnie z definicjami ustawowymi z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie kłęski żywiołowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 333 ze zm.) kłęska żywiołowa to katastrofa naturalna lub awaria techniczna, których skutki zagrażają życiu lub zdrowiu dużej liczby osób, mieniu w wielkich rozmiarach albo środowisku na znacznych obszarach, a pomoc i ochrona mogą być skutecznie podjęte tylko przy zastosowaniu nadzwyczajnych środków, we współdziałaniu różnych organów i instytucji oraz specjalistycznych służb i formacji działających pod jednolitym kierownictwem.

Katastrofa naturalna – to zdarzenie związane z działaniem sił natury, w szczególności wyładowania atmosferyczne, wstrząsy sejsmiczne, silne wiatry, intensywne opady atmosferyczne, długotrwałe występowanie ekstremalnych temperatur, osuwiska ziemi, pożary, susze, powodzie, zjawiska lodowe na rzekach i morzu oraz jeziorach i zbiornikach wodnych, masowe występowanie szkodników, chorób roślin lub zwierząt albo chorób zakaźnych ludzi albo też działanie innego żywiołu. Awaria techniczna to gwałtowne, nieprzewidziane uszkodzenie lub zniszczenie obiektu budowlanego, urządzenia technicznego lub systemu urządzeń technicznych powodujące przerwę w ich używaniu lub utratę ich właściwości. Katastrofą naturalną lub awarią techniczną może być również zdarzenie wywołane działaniem terrorystycznym.

Biorąc pod uwagę obszar analizowany, możemy przede wszystkim identyfikować kwestie związane z postępującymi zmianami klimatu, które w skali lokalnej są właściwie nieodczuwalne, ale już w skali regionu łódzkiego są widoczne.

Zmiany klimatu regionu łódzkiego, to przede wszystkim wzrost temperatury średniej rocznej, wzrost zjawisk ekstremalnych jak deszcze nawalne, wzrost opadów średnich dobowych, przy jednoczesnym dłuższym czasookresie występowania okresy susz (fale upałów).

Województwo łódzkie ma charakter przemysłowo-rolniczy. Lesistość należy do najniższych w kraju, a problemem jest duże rozdrobnienie kompleksów oraz słaby poziom zagospodarowania lasów prywatnych. Region nie posiada dużej liczby rzek i cieków wodnych, natomiast jest bogaty w wody podziemne. Na potencjał gospodarczy składa się: wysoki poziom uprzemysłowienia i tradycje w zakresie przemysłu

włókienniczego, odzieżowego, farmaceutycznego, chemicznego, ceramicznego, spożywczego i energetycznego, duże zasoby ziemi i znaczący potencjał rolniczy z obszarami intensywnej produkcji ogrodniczej. Urbanizacja regionu jest bardzo nierównomierna i koncentruje się przede wszystkim w centralnej części województwa, w Łódzkim Obszarze Metropolitalnym. Problemy demograficzne należą do największych w skali kraju – najintensywniejszy proces wyludniania, niekorzystna struktura wieku ludności.

Rekomendowane kierunki działań adaptacyjnych:

- odbudowa naturalnej retencji wodnej w celu zniwelowania suszy hydrologicznej i ochrony przed podtopieniami,
- zapewnienie integralności krajowego systemu obszarów chronionych przez utrzymywanie drożności korytarzy migracyjnych tworzącego warunki do ochrony terenów cennych przyrodniczo oraz przywrócenia i utrzymania właściwego stanu ochrony siedlisk i gatunków,
- dostosowania struktury upraw, agrotechniki i gatunków w rolnictwie do występującego deficytu wód i zmian temperatury powietrza, oraz prowadzenie nawodnień użytków rolnych i gruntów leśnych,
- zwiększenie lesistości z uwzględnieniem różnorodności gatunkowej drzewostanów, zwiększania powierzchni zadrzewień i zakrzewień,
- zwiększenie wykorzystania OZE (min. wykorzystanie znacznych zasobów wód geotermalnych).

Na terenie opracowania zgodnie ze wskazaniem Strategicznego planu adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030, uwzględniono część kierunków koniecznych dla zachowania stabilności przyrodniczej. Działania dotyczące polityki przestrzennej uwzględniają konsekwencje zmian klimatycznych dla terenów wiejskich. Ich wynikiem powinna być m.in. rozbudowa instalacji sanitarnych i sieci kanalizacyjnych, ochrona terenów cennych przyrodniczo.

Oczywiście kwestie zapisów w planach miejscowych determinuje ich skala oraz rodzaj planowanego przeznaczenia. W uchwale do planu znalazły się zapisy dotyczące dostarczenia wody poprzez projektowany wodociąg, odprowadzenie ścieków do sieci kanalizacji zbiorczej, dopuszcza się zagospodarowanie wód opadowych lub roztopowych w granicach własnej działki poprzez infiltrację powierzchniową i podziemną do gruntu lub poprzez stosowanie systemów rozsączających, zbiorników odparowujących i retencyjnych, studni chłonnych lub odprowadzanie do rowów i kanałów zgodnie z przepisami odrębnymi, nakazuje się kształtowanie terenu działek budowlanych w sposób zabezpieczający sąsiednie tereny przed zalewaniem powierzchniowymi wodami opadowymi lub roztopowymi. Ustala się zaopatrzenie w energię elektryczną z sieci elektroenergetycznej oraz z urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii. Dopuszcza się lokalizację urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy nieprzekraczającej 100 kW oraz urządzeń kogeneracji. W zakresie usuwania nieczystości stałych ustala się obowiązek selekcji i gromadzenia odpadów nieczystości stałych w urządzeniach przystosowanych do ich gromadzenia oraz ich odbiór i usuwanie zgodnie z przepisami odrębnymi.

Reasumując – plan miejscowy uwzględnia część postulatów, jednak jego skala oraz układ infrastrukturalny terenów sąsiednich, w tym wiejskiego zbiorczego układu sieci kanalizacji, nie jest w stanie w sposób kompleksowy zabezpieczyć terenu inwestycji przed skutkami zjawisk ekstremalnych jak chociażby deszcze nawalne.

Dla zachowania balansu pomiędzy sposobem zagospodarowania terenu inwestycją a możliwościami absorbującymi, plan nakazał konieczność pozostawienia części terenu w postaci biologicznie czynnej.

Poniższa tabela wskazuje na potencjalny wpływ realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego jak i zagospodarowanie terenu.

Tabela 2. Potencjalny wpływ realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty i cechy środowiska

POTENCJALNY WPŁYW REALIZACJI MPZP NA:	TAK	NIE	PRAWDOPODOBNIĘ
POWIETRZE			
→ wzrost zanieczyszczenia powietrza (pyły, gazy)	■		
→ powstanie odorów		■	
→ wzrost hałasu			■
→ wzrost wibracji			■ (systemy wentylacyjne okresowo)
POWIERZCHNIĘ ZIEMI			
→ unikatowych cech geologicznych		■	
→ zniszczenie warstw powierzchniowych (warstwy gleb)	■		
→ zmiany topograficzne		■	
→ wzrost erozji wietrznej			■ (etap budowy)
→ wzrost zagrożenia osuwiskami		■	
WODY			
→ zmiany w obecnych przepływach wody			■ (powierzchnie utwardzone)
→ zmiany jakości wód		■	
→ zmiany poziomu zwierciadła wód gruntowych	■		
→ zmiany ilości wód powierzchniowych lub podziemnych	■		
→ zrzuty ścieków do wód			■ (jeśli nie zostaną spełnione warunki uchwały)
→ zmiany ilości lub jakości wody pitnej			■ (zwiększenie poborów)
ROŚLINNOŚĆ			
→ zmiany różnorodności siedlisk	■		
→ wprowadzenie nowych gatunków	■		
ZWIERZĘTA			
→ zmiany różnorodności gatunkowej	■		
→ przecięcie szlaków wędrówek i migracji zwierząt	■		
ZAGOSPODAROWANIE TERENU			
→ zmiana sposobu i formy istniejącego lub planowanego zagospodarowania	■ (w części)		
KRAJOBRAZ			
→ zmiana lub degradacja wartości estetycznych krajobrazu:			
• w aspekcie lokalnym	■		
• w aspekcie ponadlokalnym		■	
KLIMAT			

5. w obowiązującym planie obejmuje przeznaczenie pod tereny rolne – nowe przeznaczenie – zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna (1MN).

Wejście w życie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2016 r. poz. 778 ze zm.) wymusiło na gminach obowiązek sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w zgodności z obowiązującym na danym terenie Studium.

Projektowany dokument jest zgodny ze Studium, które przewiduje przeznaczenie terenów objętych planem pod adekwatne (jak wskazane w uchwale zmiany planu) funkcje tj. mieszkalne jednorodzinne, oraz tereny leśne, dolesień oraz wód. Studium nie wyklucza realizacji zabudowy towarzyszącej usługowej zabudowie mieszkaniowej oraz realizacji zabudowy zagrodowej na wyznaczonych terenach mieszkaniowych.

Polityka przestrzenna gminy przedstawiona w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Głowno wynika bezpośrednio z powiązań z dokumentami gminnymi, do których należą m.in.: Plan Rozwoju Lokalnego Gminy Głowno na lata 2016 – 2023, który uwzględnia potrzebę rozwoju gminy w odniesieniu do uwarunkowań przyrodniczych i społecznych – który stanowi strategiczne opracowanie, które kreśli kierunki wieloletniego rozwoju gminy.

Powyższe opracowania powstały na podstawie dokumentów regionalnych (szczebel powiatowy i wojewódzki) takich jak: Strategia Rozwoju Powiatu Zgierskiego (analogiczne cele posiada dokument gminny) oraz Strategia Rozwoju Województwa Łódzkiego 2020, która wskazuje wizję rozwoju regionu oraz Plan zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego – aktualizacja – jest to strategiczny dokument opracowany przez samorząd województwa określający zasady kształtowania struktury przestrzennej województwa w długim horyzoncie czasowym. Stanowi element regionalnego planowania strategicznego, który odgrywa koordynacyjną rolę pomiędzy planowaniem krajowym a planowaniem miejscowym.

Krajowe dokumenty, które odgrywają nadrzędną rolę w planowaniu przestrzennym to Strategia Rozwoju Kraju 2007-2015 czyli podstawowy dokument strategiczny określający cele i priorytety polityki rozwoju w perspektywie najbliższych lat oraz warunki, które powinny ten rozwój zapewnić. Stanowi on punkt odniesienia zarówno dla innych strategii opracowywanych przez jednostki samorządu terytorialnego. Z kolei Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 – to najważniejszy dokument dotyczący ładu przestrzennego Polski. Przedstawia on wizję zagospodarowania przestrzennego kraju w perspektywie najbliższych 20 lat. Wprowadza zasadę współzależności celów polityki przestrzennej z celami polityki regionalnej.

Realizacja ustaleń projektu planu w połączeniu z innymi dokumentami planistycznymi obowiązującymi na terenie Gminy Głowno wskazuje na realizację wytwórczości nieuciążliwej zarówno wobec środowiska przyrodniczego jak i mieszkańców – takie założenia zostały uwzględnione w projektowanym dokumencie.

4.6. Podsumowanie prognozy

W wyniku realizacji projektu nie powinny wystąpić dalece idące szkodliwe zmiany w środowisku omawianego terenu. Najbardziej istotnym skutkiem realizacji ustaleń projektu planu będą zmiany w środowisku wodno-gruntowym i zmiana charakteru krajobrazu – ale można je określić jako zmiany w skali lokalnej, w strukturze regionu zmiany te będą niezauważalne. Nastąpi zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnych, zwiększenie powierzchni nieprzepuszczalnych i zmiana krajobrazu terenów otwartych niezabudowanych na tereny mieszkaniowe.

Zagrożenia wynikać będą z rozwoju w/w funkcji oraz tych związanych z bytowaniem człowieka jak wzrost zanieczyszczenia powietrza, odpadów stałych i zanieczyszczeń płynnych – ścieków.

W prognozie nie proponuje się rozwiązań alternatywnych, innych od proponowanych w założeniach projektu planu.

Prawdopodobieństwo oddziaływań dla większości przedsięwzięć wskazano jako prawdopodobne bądź pewne. Czas trwania oraz częstotliwość oddziaływań na etapie realizacji przedsięwzięć określono we wszystkich przypadkach jako oddziaływanie częste i krótkoterminowe. Wszystkie zidentyfikowane oddziaływania w trakcie etapu realizacji przedsięwzięć będą miały charakter lokalny oraz odwracalny.

Z kolei efekty realizacji zamierzonych przedsięwzięć będą wykazywały przede wszystkim charakter o średnich obciążeniach dla środowiska. Część wprowadzonych zmian będzie miała charakter pozytywny – jak chociażby konieczność rozwoju sieci infrastruktury technicznej.

Możliwość wystąpienia oddziaływań pośrednich stwierdzono w przypadku większości przedsięwzięć. Są to prace remontowe i modernizacyjne nawierzchni drogowej (ulice i chodniki) oraz infrastruktury (kanalizacja, wodociągi, oświetlenie). Możliwe, zatem są także oddziaływania skumulowane dotyczące głównie emisji hałasu, wzrostu zanieczyszczeń pyłowych powietrza lub drgań podłoża oraz utrudnień komunikacyjnych, mogących wystąpić na etapie realizacji przedsięwzięć. Oddziaływania te będą jednak miały charakter przejściowy i w pełni odwracalny.

Zapisy projektu planu są zgodne ze *Studium*.. Autorzy zmiany planu na bieżąco konsultowali z autorem prognozy ustalenia dotyczące ochrony środowiska przyrodniczego oraz zdrowia ludzi.

5. Ocena ustaleń projektu planu w aspekcie ochrony środowiska

Projekt planu wprowadza szereg ustaleń z zakresu ochrony środowiska oraz kształtowania ładu przestrzennego, ustala zakazy dotyczące zakazu lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, określonych na podstawie przepisów odrębnych, za wyjątkiem inwestycji celu publicznego z zakresu dróg i infrastruktury technicznej; zakazu lokalizacji obiektów i urządzeń, oraz prowadzenia działalności wytwórczej, powodującej przekroczenie dopuszczalnego poziomu oddziaływania na środowisko poprzez emisję substancji i energii, w szczególności dotyczące wytwarzania hałasu, wibracji,

promieniowania, zanieczyszczania powietrza, gleby oraz wód podziemnych, zgodnie z przepisami odrębnymi; zakau lokalizacji zakładów o dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii.

Obszar objęty planem miejscowym zlokalizowany jest w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 402 Zbiornik Stryków i Nr 403 Zbiornik między morenowy Brzeziny – Lipce Reymontowskie, ochronę ich uwzględnia uchwała.

Plan zakazuje i ustala szereg zasad, które mają za zadanie równoważyć negatywne oddziaływania procesów inwestycyjnych. Z punktu widzenia funkcjonowania środowiska najistotniejsze są ustalenia dotyczące ochrony terenów cennych przyrodniczo. Tereny te wymagają ochrony, co uwzględniają zapisy uchwały planu.

6. Ocena ustaleń projektu planu z punktu widzenia możliwości ograniczenia wpływu na środowisko

Projekt planu dotyczy obszaru wiejskiego. Ogół tendencji rozwojowych zmierza do zintensyfikowania działań o charakterze zabudowy mieszkaniowej na tych terenach.

Realizacja planu pociągnie za sobą zmiany w strukturze i funkcjonowaniu środowiska przyrodniczego jednak największy wpływ będzie miała na zmianę środowisko przypowierzchniowych warstw podłoża oraz na krajobraz terenu opracowania.

Ze względu na skalę ewentualnych negatywnych oddziaływań na środowisko także tych generowanych przez roboty wykonawcze przedsięwzięć, stwierdza się, że ich zasięg nie obejmie położonych w stosunkowo odległym sąsiedztwie obszarów i obiektów chronionych. Ewentualne zmiany siedliskowe wywołane mogą być pracami ziemnymi naruszającymi struktury litologiczne i hydrogeologiczne wierzchnich warstw podłoża. Skala tych przedsięwzięć nie wpłynie na siedliska chronione.

Nie ma, zatem zasadnej potrzeby wskazywania potrzeb kompensacji przyrodniczej (zgodnie z intencją zapisaną w art. 51 ust. 2 pkt. 3 lit. a i b Ustawy o dostępie informacji...).

Natomiast poniższe rozwiązania zgodne z zapisami zawartymi w projekcie planu mają na celu zapobieganie, ograniczenie negatywnych oddziaływań przyszłego użytkowania na środowisko:

1. Poprawienie ładu przestrzennego poprzez świadome kształtowanie zabudowy poprzez linie zabudowy w połączeniu z odpowiednimi zasadami realizacji ogrodzeń, wysokości budynków i rozwiązań technicznych, komunikacyjnych, które powalą na poprawę ładu przestrzennego poprzez świadome kształtowanie przestrzeni terenów wiejskich oraz uporządkowanie zagospodarowania przestrzennego i nadanie nowych form przestrzennych w strefach publicznych i niepublicznych przy minimalizacji sytuacji kolizyjnych wynikających z przeznaczenia terenów dla różnych funkcji.
2. Ustalenie zasad udostępniania terenów pod zabudowę o różnych funkcjach, umożliwiających przestrzenny rozwój miejscowości z uwzględnieniem zasad zrównoważonego rozwoju.

3. Plan reguluje swoimi zapisami dla każdego obszaru funkcjonalnego przeznaczonego także pod rozwój zabudowy obecność powierzchni biologicznie czynnej, wskaźnika intensywności zabudowy, charakterystyki planowanych obiektów, w tym wskazuje na rodzaj wykorzystywanych materiałów budowlanych i kolorystykę.
4. Plan wprowadza zakazy i ustalenia mające na celu chronić obszary najcenniejsze przyrodniczo.
5. Plan wprowadza ustalenia dotyczące rozwoju terenów leśnych poprzez wyznaczenie terenów pod zaleźienia.
6. Plan wprowadza ustalenia dotyczące infrastruktury technicznej oraz komunikacyjnej.

7. Wnioski

1. Plan zakłada na omawianym terenie rozwój funkcji: zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej wraz z udostępnieniem terenów pod rozwój sieci komunikacyjnej oraz infrastruktury technicznej.
2. Plan dopuszcza dolesienia.
3. Plan zakłada intensyfikację zabudowy i wzrost powierzchni utwardzonej.
4. Plan określa zasady ochrony środowiska poprzez zakazy i ustalenia.
5. Plan określa zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego.
6. Sposób zagospodarowania terenów zaproponowany w projekcie planu ze względu na swój charakter spowoduje lokalne zmiany komponentów środowiska przyrodniczego na obszarze planu i nie przyniesie dalece idących zagrożeń pośrednich, wtórnych i skumulowanych.
7. Realizacja planu w największym stopniu przekształci środowisko wodno-gruntowe a także krajobraz.
8. Realizacja planu poprzez rozwinięcie infrastruktury technicznej, doprowadzi do minimalizacji negatywnych oddziaływań inwestycji na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego w tym przede wszystkim na stan środowiska gruntowego oraz klimatu akustycznego.

8. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Niniejsza prognoza jest integralną częścią procedury oceny oddziaływania na środowisko planu zagospodarowania przestrzennego. Tak plan przedmiotowy jak i prognoza obejmują swoim zasięgiem fragmenty gminy Głowno, w powiecie zgierskim w województwie łódzkim.

Celem sporządzenia prognozy jest zdefiniowanie zagrożeń dla środowiska przyrodniczego, jakie może przynieść realizacja założeń planu i ewentualne podjęcie działań mających na celu ograniczenie tychże zagrożeń.

Prognoza została sporządzona w zakresie określonym w Ustawie z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. 2016 poz. 353 ze zm.).

Metodyka zastosowana w opracowaniu, to synteza typowych metod dla opracowywanych dokumentów planistycznych. Przy sporządzaniu prognozy wykorzystano dostępne publikacje, dokumenty i raporty

dotyczące obszaru gminy, powiatu i województwa. Punkt wyjścia do analiz stanowiła diagnoza stanu istniejącego w odniesieniu do kierunków i celów stawianych w projekcie miejscowego planu.

Opracowanie prognozy wiąże się z wykorzystaniem szeregu publikacji naukowych, książek, opracowań tematycznych, raportów przy zgodności z obowiązującymi przepisami prawa. Wymienione zostały w punkcie 1.5. opracowania.

Opracowanie prognozy wiąże się z wykorzystaniem dostępnych dokumentów międzynarodowych, wspólnotowych i krajowych. Do najważniejszych należą VI Program Działań Unii Europejskiej zatytułowany: Środowisko 2010 – Nasza Przyszłość, Nasz Wybór, Odnowiona Strategia Zrównoważonego Rozwoju UE oraz Europa 2020. Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu. Wśród najważniejszych ustaleń w zakresie ochrony środowiska na szczeblu państw członkowskich są dyrektywy, wśród których jako najważniejsze należy wymienić dyrektywę Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikich ptaków (Dyrektywa Ptasia) oraz dyrektywę Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dyrektywa Siedliskowa). Obie dyrektywy są podstawą prawną tworzenia sieci NATURA 2000, której celem jest zachowanie zagrożonych wyginięciem siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt w skali Europy. Politykę państwa w zakresie ochrony środowiska wyznaczają m.in. dokumenty: Polska 2025. Długookresowa Strategia Trwałego i Zrównoważonego Rozwoju, Polityce Ekologicznej Państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016. czy Krajowy planu gospodarki odpadami 2022, dokumenty regionalne to Program Ochrony Środowiska Województwa Łódzkiego 2012, Wojewódzki Plan Gospodarowania Odpadami 2012, a lokalne to Powiatowy Program Ochrony Środowiska dla Powiatu Zgierskiego na okres od 2004 r. do 2007 r. z perspektywicznymi działaniami do 2011 r., Plan Rozwoju Lokalnego Gminy Głowno na lata 2016 – 2023, Plan Gospodarki Odpadami dla gminy Głowno - aktualizacja. Wszystkie te dokumenty wyznaczają cele, które stanowią wytyczne dla kształtowania przyszłych dokumentów, tak aby projektowany plan miejscowy kierował się wytycznymi w nimi zawartymi. Dokument prognozy ocenił pozytywnie zakres powiązań z dokumentami międzynarodowymi, krajowymi, regionalnymi i lokalnymi.

W prognozie przedstawiono propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu, wskazując jednocześnie na konieczność zwrócenia uwagi na minimalizację negatywnych oddziaływań w kontekście przyszłych rozwiązań przestrzennych oraz na konieczność aktualizacji dokumentacji minimum raz w trakcie trwania kadencji rady.

W prognozie przedstawiono charakterystykę poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego (pkt 3): określono położenie geograficzne i fizjograficzne terenu opracowania, rzeźbę terenu, przeanalizowano obecność lub brak surowców mineralnych, wód powierzchniowych i podziemnych, warunków gruntowych i gleb, warunków klimatycznych, występującej w obszarze opracowania fauny i flory oraz warunków kulturowych. Stwierdzono, że teren inwestycji znajduje się poza przestrzennymi formami ochrony przyrody.

Oceniono stan i funkcjonowanie środowiska. Analizy wykazały, że tereny gminy poddawane stałym procesom postępującej urbanizacji stanowią obszary o niskim charakterze obciążeń przyrodniczych. Oceniono także odporność na degradację i zdolność do regeneracji terenów planu, wskazując, że do całość terenów objętych zmianą planu ulega presji w wyniku dalszego zainwestowania.

Realizacja zagospodarowania w obrębie terenów objętym planem ukierunkowane na rozwój poszczególnych funkcji wynika z uwarunkowań ekofizjograficznych.

W prognozie oceniono przewidywane skutki wpływu ustaleń miejscowego planu na środowisko, w tym na środowisko wodno-gruntowe, wody powierzchniowe i podziemne, gdzie wskazano, m.in. że zapisy planu chronią teren opracowania przed negatywnym wpływem na Jednolite Części Wód Powierzchniowych i Podziemnych, określono, że dojdzie do zmiany przemieszczania się drobnej fauny oraz że zmieni się bioróżnorodność. Ponadto określono wpływ na krajobraz, który zmieni się w wyniku zainwestowania nowymi obiektami, oraz określono, że dojdzie do lokalnych drobnych oddziaływań na klimat, w wyniku zacieniania, zmian przewietrzania oraz w związku z pojawieniem się większej ilości terenów utwardzonych – zmianą bilansu wodnego. Określono brak wpływu na obszary Natura 2000 zlokalizowane kilkadziesiąt km od granic opracowania oraz określono, że planowane zainwestowanie na obecnym etapie tylko częściowo zabezpiecza obszar przed efektem klęsk żywiołowych – a do których zaliczono przede wszystkim deszcze nawalne oraz susze.

Wykazano brak transgranicznego oddziaływania na środowisko z uwagi na brak zainwestowania w skali mogącej nieść oddziaływania poza granicami naszego kraju.

Prognoza wykazała szereg powiązań z dokumentami strategicznymi – w tym z zapisami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, które wynikają bezpośrednio z powiązań z dokumentami gminnymi, do których należy m.in.: Plan Rozwoju Lokalnego Gminy Głowno na lata 2016 – 2023, który uwzględnia potrzebę rozwoju gminy w odniesieniu do uwarunkowań przyrodniczych i społecznych – który stanowi strategiczne opracowanie, które kreśli kierunki wieloletniego rozwoju gminy.

Powyższe opracowania powstały na podstawie dokumentów regionalnych (szczebel powiatowy i wojewódzki) takich jak: Strategia Rozwoju Powiatu Zgierskiego oraz Strategia Rozwoju Województwa łódzkiego 2020, która wskazuje wizję rozwoju regionu oraz Plan zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego – aktualizacja, Strategia Rozwoju Kraju 2007-2015 oraz Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030.

W podsumowaniu prognozy wskazano, że w wyniku realizacji założeń zmiany planu, nastąpi wzrost wskaźnika powierzchni zabudowy oraz, że dojdzie do uzupełnienia i modyfikacji dotychczasowego przeznaczenia w obowiązującym planie.

Oceniono ustalenia projektu planu w aspekcie ochrony środowiska i stwierdzono, że w optymalny sposób uchwała wprowadza zapisy, które mają na celu zabezpieczenie środowiska przyrodniczego gminy, poprzez

zakazy i nakazy, z których najważniejsze to zakazy dotyczące lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, określonych na podstawie przepisów odrębnych za wyjątkiem inwestycji celu publicznego z zakresu dróg i infrastruktury technicznej; lokalizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, określonych na podstawie przepisów odrębnych za wyjątkiem inwestycji celu publicznego z zakresu dróg i infrastruktury technicznej; lokalizowania obiektów i urządzeń oraz prowadzenia działalności powodującej przekroczenie dopuszczalnych wielkości oddziaływania na środowisko poprzez emisję substancji i energii w szczególności dotyczące wytwarzania hałasu, wibracji, promieniowania, zanieczyszczania powietrza, gleby, wód powierzchniowych i podziemnych, a oddziaływanie na tereny sąsiednie nie może przekraczać dopuszczalnych norm określonych w przepisach odrębnych; lokalizacji zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii. Uchwała projektowanej zmiany wskazuje także na konieczność ochrony zbiornika wód podziemnych oraz na ochronę akustyczną.

Wszystkie powyższe stwierdzenia są zgodne z teorią zapobiegania powstawaniu zanieczyszczeń i zagrożeń u źródła, co przynosi korzyści ekonomiczne, społeczne a przede wszystkim środowiskowe.

Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej i zwiększenie powierzchni nieprzepuszczalnej to zagrożenia, które najczęściej definiowane są dla sporządzanych planów zagospodarowania przestrzennego. Pewną rekompensatę dla środowiska może przynieść wprowadzenie zapisów dotyczących zachowania określonej ilości obszarów biologicznie czynnych oraz tych mówiących o kompensacji działań, które w fazie realizacji inwestycji powodują niszczenie wierzchnich warstw terenu.

W ujęciu końcowym określono, iż sposób zagospodarowania terenu działek zgodny z projektowanym planem nie spowoduje znaczącego wzrostu zagrożenia środowiska w granicach planu i poza nimi.

Oświadczenie autora prognozy

„Oświadczam, że jako autor prognozy oddziaływania na środowisko, posiadam stosowne wykształcenie i doświadczenie w sporządzaniu prognoz oddziaływania na środowisko, zgodnie z art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. 2016 poz. 353 ze zm.).

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej, za złożenie fałszywego oświadczenia.”

Mgr Katarzyna Kusztełak